

Antwoord op vragen, deel 2

**God zelf verschaft opheldering over vragen die een mens bezig
kunnen houden**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.4701 Verklaring van het stigma
- BD.4705 Weetgierigheid - Onbegrensd weten
- BD.4739 Voor dienaren Gods is elke weg uitgestippeld
- BD.4748 Astrologie - Het lot uit de sterren
- BD.4759 Vegetarisch voedsel - Het doden van dieren
- BD.4770 God duldt slechte handelingen maar keurt ze niet goed
- BD.4773 Kerkhervormers
- BD.4794 De levenswandel van leiders en leraren is doorslaggevend voor de waarheid
- BD.5207 Opheldering over gevoelens van verwantschap - Zielenpartikels
- BD.5645 Hoe lang kon Lucifer scheppen?
- BD.5967 Erfzonde
- BD.6425 Waarschuwing om niet ondoordacht te handelen en te spreken
- BD.6627 Verschillende geestesrichtingen - Waar is de waarheid?
- BD.6673 Beantwoording van vragen over onbevleete ontvangenis
- BD.7098 Alles heeft zin en nut - Schadelijke dieren - Onkruid
- BD.7159 Aardse plannen - Gods heilsplan
- BD.7246 Gebruiken en woorden die men zich heeft aangewend
- BD.7480 "Dood, waar is je prikkel?"
- BD.7819 Wereldse vreugden?
- BD.8453 Waarom is het noodzakelijk Jezus te herkennen?

BD.4701

31 juli 1949

Verklaring van het stigma

In mijn lijden en sterven aan het kruis is u een voorbeeld gegeven van diepste liefde en grootste offervaardigheid, dat zijnsgelijke niet heeft. Er zijn nu eenmaal zaken tussen hemel en aarde die voor u, mensen totaal onverklaarbaar zijn, omdat u niets afweet van het inwerken van geestelijke krachten op een mens die zoiets bij zich toelaat door zijn wil die zich in de goddelijke ordening ophoudt. En zo staat u vaak voor een raadsel, waarvan de oplossing echter eenvoudig is voor hem die in geestelijk weten is binnengegaan, voor diegene die voor alles een verklaring vindt, die hem door zijn geest wordt gegeven.

Maar slechts zelden kan zo'n verklaring uit het geestelijke rijk een mens worden gegeven, omdat maar zelden het directe werkzaam zijn van de geest wordt toegelaten, respectievelijk er aandacht aan wordt geschonken. Want vaak wordt als eigen gedachten bezigheid dat aangezien wat echter het werkzaam zijn van de geest is, en maar zelden kan de geest in de mens zich zo duidelijk te kennen geven, dat hij dit herkent en dat daarom het resultaat wordt geaccepteerd.

Mijn lijden en sterven aan het kruis was uiterst pijnlijk voor het menselijke dat mijn lichaam vormde, dat het offer van de mens Jezus alles overtrof wat op aarde ooit als werk van liefde kon gelden. En toch neemt de mensheid daar bijna geen nota meer van, ze heeft het vergeten omdat ze vergeten wil. Het begrip van een Verlosser van de mensheid is uitgewist in het hart van de meeste mensen, en maar weinige stellen zich het lijden van de mens Jezus voor ogen, zonder het echter in zijn diepte te bevatten en te voelen.

Maar de geestelijke wereld bevindt zich voortdurend onder de indruk van de verlossing door Jezus Christus. Het geestelijke dat vol van licht is, maakt alles in het heden mee, het kent geen tijdsbesef, verleden, heden en toekomst zijn voor de lichtwezens één en zo maken ze telkens de kruisiging van Christus mee, en loven en prijzen Hem, die door Zijn dood aan het kruis de hemel voor hen heeft ontsloten; die het hun mogelijk maakte God te aanschouwen; die de grote zonde te niet deed, die mijn schepselen van Mij scheidde door eeuwigheden heen.

Het zet de lichtwezens aan om de mensen op de grootste liefdedaad opmerkzaam te maken, die ooit op aarde werd volbracht. De diepe indruk die de kruisdood van Christus steeds weer op de lichtwezens maakt, zouden dezen ook aan de mensen willen overbrengen, maar ze stuiten op weerstand, want de mensheid bevindt zich zo onder de indruk van de wereld, dat voor haar de goddelijke Verlosser Jezus Christus alleen

nog een fantasiebeeld is, dat voor hen de beschrijving van het werk van verlossing alleen een fabel betekent die steeds meer en meer aan geloofwaardigheid verliest.

Het geestelijke dat vol van licht is, ziet de toenemende verduistering op de aarde en tracht hier en daar een lichtje te ontsteken, het tracht de mensen een zwakke afstraling uit het geestelijke rijk over te brengen, gedreven door de liefde voor het onverloste geestelijke, dat, als mens belichaamd, dreigt de proef van het aardse leven niet te doorstaan. Doch de toegang tot het menselijke hart is voor de lichtwezens moeilijk te verkrijgen, want de ziel moet haar goedkeuring uitspreken uit vrije wil, ofschoon het lichaam bij deze wilsuiting van de ziel niet betrokken kan zijn

De ziel moet in de toestand van vrij zijn van het lichaam, in de slaap of in volledige lethargie van het lichaam, het verlangen tonen naar buitengewone toevoer van kracht in elke vorm. Dan maken de lichtwezens zich meester van de ziel, wat ze ook niet opgeven, wanneer het lichaam weer in zijn gewone bezigheid in verbinding met de ziel staat. Dan wordt de ziel van de kant van de lichtwezens een blik gegeven in het geestelijke rijk, die daar zo van onder de indruk is, dat de indrukken van de ziel ook op het lichaam worden overgebracht. De mens ziet dus niet in de lichamelijke toestand geestelijke gebeurtenissen, met het verstand of met de ogen van het lichaam, integendeel, alleen de ziel ziet, wat zich echter aan haar lichaam duidelijk doet gevoelen. De ziel beleeft met grote innigheid het gebeuren van de kruisiging van Christus, maar ze geeft deze belevenis niet door aan het lichamelijk verstand, zodat dus het denken van de mens er helemaal niet bij betrokken is, maar het lichaam door de opwinding van de ziel ietsel wordt toegebracht, dat dus het lichaam in de ware zin van het woord mee lijdt met wat de ziel innerlijk waarneemt.

De wereld vol van licht tracht de gedachten van de mensen op het grootste mysterie in het universum te richten, op het grootste liefdewerk, zonder hetwelk niemand zou kunnen worden verlost uit de ban van de zonde. De lichtwezens nemen elke gelegenheid waar, waar zij door een mens tot allen in zijn omgeving kunnen spreken, ze trachten de opmerkzaamheid te wekken, ook bij diegenen die ongelovig zijn en voor zichzelf een natuurlijke verklaring trachten te geven. Ze ontsteken kleine lichtjes, die echter toch een helder schijnsel verspreiden, als ze niet verborgen gehouden of gedooft worden door de invloed van de tegenstander, die alles tracht te verstikken wat op de verlossing door Jezus Christus wijst.

Want de strijd tussen licht en duisternis wordt steeds heviger, hoe dichterbij het einde komt, en daarom zullen ook alle aanwijzingen toenemen. Er zullen tekenen en wonderen geschieden en zalig hij die hier aandacht aan schenkt en daaruit zijn conclusies trekt.

Amen

BD.4705

5 augustus 1949

Weetgierigheid - Onbegrensd weten

Het gebied van het weten is onbegrensd. En ook wanneer u gelooft door Mij uitputtend onderricht te zijn, dan is dit toch een minimaal weten, ofschoon het voldoende is om weer uw medemensen te onderrichten en hun een glimpje inzicht te verschaffen. Maar u zou voortdurend nieuw weten in ontvangst kunnen nemen, op alle gebieden zou u steeds weer iets nieuws kunnen worden gegeven, steeds weer zou u uw kennis kunnen uitbreiden en aan de vragen en antwoorden zou geen einde komen.

Maar het ligt aan u zelf, hoe diep u wilt boren in de bron van de wijsheid. Het verlangen van hem die ('n bepaald weten) begeert, zal steeds worden vervuld en daarom zult u die wordt opgeleid om onderrichtend werkzaam te zijn, steeds weer worden aangespoord door debatten van geestelijke aard opdat u (uw weten) uitdeelt en daarbij leemtes in uw weten ontdekt, om uw weetgierigheid in u op te wekken, die nu kan worden bevredigd. Ik wil dat u vraagt om u te kunnen antwoorden, Ik wil dat u met actieve betrokkenheid deelneemt aan gesprekken van geestelijke aard, dat u niet alleen met de oren opneemt, maar hart en verstand onder de indruk laat komen, dan wordt u ook een alles ophelderend weten toegestuurd, dat u bevredigen zal, en dan neemt u toe in wijsheid, geloof en kracht. Want hoe dieper u doordringt in geestelijk weten, des te overtuigender zult u kunnen geloven en des te nader komt u Mij en ontvangt van Mij kracht in directe vorm.

Onuitputtelijk is de bron van weten en onbegrensd het gebied dat alleen Ik u kan ontsluiten. En al zouden er eeuwige tijden vergaan, u zou nooit aan een einde komen, omdat mijn schepping oneindig is en omdat, wat volmaakt is, ook eeuwig onbegrensd moet zijn. Daarom kan een weten dat geestelijk gebied raakt, nooit afgesloten zijn, maar wat voor u, mensen nodig is te weten, wat voor het rijp worden van de ziel beslist noodzakelijk is, kan u ook in beperkte mate worden gegeven, maar het hangt van uw vrije wil af of u deze maat wilt vergroten of tevreden bent met wat Ik u geef.

Steeds weer zeg Ik u dat u antwoord krijgt op elke vraag, steeds weer verzoek Ik u dringend vragen te stellen om uw dorst om te weten op gang te brengen en steeds weer geef Ik u gelegenheid om actief met uw gedachten werkzaam te zijn, om u steeds weer te kunnen onderrichten volgens uw wil. Maar houd uw weten niet voor afgesloten, geloof niet dat u al in het bezit bent van alles wat er te weten valt. Want het gebied dat uw ziel nog kan doorkruisen is eindeloos, wanneer ze daartoe de wil heeft.

Maar wat u door Mij gegeven wordt, is ook volop voldoende om weer de medemensen te bewegen aan een God van liefde, wijsheid en almacht te geloven. En wie dit weten

in ontvangst neemt kan zich al onuitsprekelijk rijk noemen, want het is de waarheid, en een korreltje van de zuiverste waarheid weegt op tegen een enorme hoeveelheid kennis die met dwaling is doorspekt en de geest van de mens veeleer verduistert.

(6 augustus) Alleen de zuivere waarheid is een onschatbaar geestelijk goed dat de naam "weten" verdient. Alleen de zuivere waarheid is ophelderend, terwijl leren die met dwalingen zijn vermengd steeds leemtes openlaten, denkbeelden zijn die de mens onbegrijpelijk of ongeloofwaardig voorkomen, als hij oprecht begeert wetend te worden.

Maar het ware weten geeft overal uitsluitel over, omdat het door Mij, de Gever van de waarheid, wordt aangeboden. Het ware weten laat echter ook steeds weer vragen open, dat wil zeggen: het zal steeds opnieuw aanzetten tot vragen, opdat het zal worden vergroot en het verlangen om meer te weten vanzelf in de mens moet ontwaken. Innerlijk verlangen stelt de toename van het weten voorop en daarom is Mij ieder nadenkend, vragend mens die door Mij wil worden onderricht, welkom. En ofschoon hij de vraag niet uitspreekt, geef Ik hem toch antwoord door mijn werktuig dat Ik als bemiddelaar tussen hem en Mij gebruik om me te uiten. Zo zult u, mensen een omvangrijk weten in ontvangst kunnen nemen, er hoeft voor u geen onverlicht gebied te bestaan als u zich maar ernstig met de waarheid bezighoudt en in gedachten met Mij in verbinding treedt.

Maar Ik verlang volledige opmerkzaamheid, daar u anders niet bij machte bent Mij te horen, daar Ik u anders ook weiger te antwoorden, hoewel u een vraag hebt gesteld, maar zonder serieus verlangen naar het antwoord, wat u bewijst door de gedachten, die Mij waarlijk niet verborgen zijn.

Vraag, zo wordt u gegeven, klop aan, zo wordt u open gedaan en zoek, zo zult u vinden. Doch een ernstig zoeken, een vragende gedachte en een verwachten van mijn antwoord, een luisteren binnen in u, of het aanhoren van een bemiddelaar, stel Ik als voorwaarde, maar dan wordt u onderricht, u zult een weten kunnen ontvangen dat onbegrensd is en overeenstemt met de volkomen waarheid.

Amen

BD.4739

15 september 1949

Voor dienaren Gods is elke weg uitgestippeld

De wegen die u zult moeten gaan zijn voor u van eeuwigheid uitgestippeld, daar Ik u heb aangesteld werkzaam te zijn voor Mij en mijn rijk. Zodra u mijn wil bent binnengegaan, is uw denken, willen en handelen ook in overeenstemming met mijn wil en zo is ook elke weg die u gaat door Mij vastgesteld, hoe hij zich aanpast aan de arbeid

voor mijn rijk, dat wil zeggen: deze arbeid van u is doorslaggevend voor het verloop van uw aardse leven. Steeds wordt u gelegenheid geboden uw missie uit te voeren en steeds zal Ik u daarheen leiden waar u nodig bent, waar u met succes werkzaam zult kunnen zijn voor mijn rijk, als de wil van de mens u niet afwijst en hij de zegeningen kwijt raakt die u hem thuis wilt brengen.

Niets is toeval en niets is willekeurig wat u meemaakt, zoals alles gebeurt, zo is het mijn wil en daarom zult u nooit een verkeerde weg gaan vanuit eigen schuld, maar waar hij heenleidt, is ook uw werkzaamheid nodig, zelfs wanneer het resultaat minimaal is. Ik zelf waak over uw wegen als u als mijn knechten in mijn opdracht zult willen werken. Ik wijs u de arbeid toe die Ik voor u nodig acht en die u in staat bent te verrichten.

Daarom zult u zonder zorg elke dag kunnen beginnen en beëindigen - u zult niets anders kunnen doen, dan wat mijn wil u heeft voorbeschikt, omdat u zelf hebt afgezien van uw wil, omdat u Mij uw diensten hebt aangeboden in vrije wil en Ik nu deze wil kan sturen, die zich aan Mij ondergeschikt heeft gemaakt. Ik neem u de vrije wil niet af, maar als u hem zelf aan Mij onderwerpt, zult u nu vanzelf, dus vanuit uw wil, dat doen, wat Ik heb voorzien sinds eeuwigheid. En deze zekerheid moet elke aardse zorg van u afnemen, want als Ik uw lot bestuur, zal u zich ook onder mijn hoede kunnen voelen en zeker zijn van de trouwste zorg van uw Vader, zoals u echter ook alles wat u doet niet als willekeurig zult mogen beschouwen, veeleer uitvoert als door Mij in uw hart gelegd en dus steeds in overeenstemming met uw missie waarvoor Ik u in dienst heb genomen, omdat u zelf u aan Mij hebt aangeboden.

Zo zal elke dag verlopen zoals Ik het wil en u zult als het ware uit vrije wil steeds zo handelen zoals mijn wijsheid het van eeuwigheid inzag als nuttig. Dan is het ook mijn wil, en mijn geest zet u ertoe aan dat u mijn wil uitvoert.

De wegen waarover Ik u leid zijn vaak wonderlijk, maar laat u zonder zorg meevoeren. Ik ga voortdurend naast u en zou u nooit meer een weg laten gaan die terzijde voert. Maar op een ding zult u moeten letten, dat u steeds datgene uitvoert waar uw hart u toe dringt, dat u niet tegen het gevoel van uw hart in handelt, want mijn wil geef Ik u te kennen door het hart. Sla daarom acht op datgene wat u zult willen doen en het zal goed zijn en u succes opleveren en de arbeid voor Mij en mijn rijk zal gezegend zijn.

Amen

BD.4748

27 september 1949

Astrologie - Het lot uit de sterren

Alleen dat is als door mijn geest gegeven te beschouwen, wat de verlossing van het geestelijke tot inhoud heeft, wat dus meer of minder uitvoerig kennis geeft van mijn heilsplan en bijgevolg ook getuigt van Mij en mijn Wezen. Een weten, dat buiten dit kader valt, dat dus in de mens noch het geloof aan mijn liefde, wijsheid en almacht wekt, noch de zielenrijpheid van de afzonderlijke mens bevordert; een weten, dat tevens in tegenspraak is met de leer van Christus in zoverre, dat het de vrije wil van de mens ontkent, dus de mens volslagen willoos aan het noodlot zou zijn overgeleverd; een weten, dat verder een door mijn wijsheid voor de mens verborgen toekomst meent te kunnen ontsluiten, is geen werkzaam zijn van de geest en dus ook niet volgens mijn wil, veelmeer een middel van mijn tegenstander om de mensen van het ware weten af te brengen en hun denken op een dwaalspoor te leiden. Nimmer zullen mensen kunnen doorgronden of berekenen hoe het levenslot van de enkeling gestalte krijgt, maar al dat soort beweringen zijn verkeerde conclusies of vermoedens, die wel toevallig waar kunnen zijn, maar dan nooit op grond van berekeningen of invloed van bepaalde hemellichamen. Integendeel, het levenslot beantwoordt aan mijn plan van eeuwigheid, waaraan de vrije wil van de mens ten grondslag ligt.

In de grote scheppingsruimte zijn weliswaar eindeloos veel sterren voor de mensen op aarde zichtbaar, maar een bepaalde invloed oefenen deze hemellichamen niet op de mensen uit, wat ook ieder begrijpelijk zal zijn, als hij bedenkt dat talloze sterren in de hen toegewezen banen rondgaan, dat deze wetmatigheid sedert eeuwigheid door mijn wijsheid is erkend als goed en juist, dat alle hemellichamen levende wezens dragen met als doel hun positieve ontwikkeling en dat ook hun lot bepaald is, maar dit wordt nooit door andere hemellichamen beïnvloed. Alleen zuiver op natuurlijke wijze kunnen de bewoners van de aarde atmosferische stromingen gewaarworden, die zich door de nabijheid van bepaalde hemellichamen openbaren, die echter op het lot van de enkeling geen invloed hebben.

De wetmatigheid in het hele universum, de eeuwige ordening die in mijn schepping te zien is, is wel bewijs genoeg van een leidinggevende Macht. In dezelfde geordendheid voltrekt zich echter ook de ontwikkelingsgang van de wezens, alleen ter wille van hen is de hele schepping ontstaan. Dat nu deze scheppingen een bepaalde invloed hebben op de ontwikkeling van de geestelijke wezens is juist, maar alleen in zoverre, dat ze deze wezens een voortdurende omvorming mogelijk maken en zodoende een langzame klim omhoog. Maar in het stadium van de vrije wil wordt de mens zo met gebeurtenissen geconfronteerd, zoals Ik die in mijn wijsheid als gunstig voor het wezen heb ingezien. Dat het hele aardse leven zich in een zekere wetmatigheid voltrekt, geeft de mensen aanleiding verkeerde gevolgtrekkingen te maken. Ze hebben deze wetmatigheid volgens eigen denken uitgelegd en nu conclusies getrokken, ze met het lot van de mens in verband brengend. Maar op geen enkele manier beantwoorden deze onderzoeken aan de waarheid en worden door Mij ook niet goedgekeurd, want Ik

zal steeds de vrije wil van de mens laten gelden, ofschoon Ik het levenslot bepaald heb sinds eeuwigheid.

Amen

BD.4759

3 oktober 1949

Vegetarisch voedsel - Het doden van dieren

U zult Mij als uw Leraar over alles kunnen vragen en Ik zal u antwoorden. Ik zal u het juiste begrip geven voor datgene wat u onduidelijk is en het zal voor u gemakkelijk te begrijpen zijn. Wie Ik het vermogen heb gegeven binnen te dringen in geestelijk weten, dus wiens geest Ik zal verlichten, opdat hij zijn medemensen kan onderrichten met hetzelfde geestelijke goed, moet door Mij als bruikbaar bevonden zijn, hij moet zich geestelijk zo ontwikkeld hebben, dat Ik zelf met hem in verbinding kan treden door zijn wil. Maar een verbinding met Mij stelt een innerlijke volledige toewijding aan Mij voorop, die alleen Mij aantrekt, omdat, wat naar Mij verlangt, door Mij ook wordt vastgepakt.

Nu heb Ik de mens in het geheel geen beperkingen opgelegd, zoals Ik ook nooit eisen aan de mens stel zich te kastijden om het rijk Gods te bereiken. Ik heb alles geschapen en toen Ik u op de aarde plaatste, gaf Ik u ook het recht, u de aarde en alles wat er op is, ten nutte te maken. Toen Ik u, in zekere zin als heren der schepping, de aarde toevertrouwde, was het aan u overgelaten, welke betrekking u tussen u en de geschapen wezens die u omgaven tot stand wilde brengen. Ik heb u geen geboden gegeven, Ik liet u de volledige vrijheid, Ik trad terug, tot op zekere hoogte liet Ik u alleen met mijn werk. Want u moest uw wil beproeven. U moest uit eigen aandrang mijn goddelijke ordening binnengaan, u moest erin vertoeven en moest derhalve denken en handelen onbeïnvloed door Mij. En zo moest u dus zelf de verhouding tot stand brengen tot alles wat u omgaf.

Maar het geestelijke leeft in al mijn scheppingswerken, dat wat u kunt zien, hebt u zelf al overwonnen, dat wil zeggen: uw ziel is door elk scheppingswerk gegaan, dat voor haar een toestand van dwang betekende en dat zo lang, tot de materiële uiterlijke vorm haar vrij liet. Het ontsnappen van het geestelijke uit de vorm was steeds een daad van verlossing, want de volgende vorm was steeds zachter en meegevender, tot na eindeloos lange tijd de ziel haar laatste vorm op deze aarde mocht betrekken. De goede mens doet nu onbewust wat het nog in de vorm geketende geestelijke helpt opwaarts te gaan, omdat zijn ziel de kwellende toestand kent en hem minder erg wil maken vanuit zijn liefde. En zo kan een daad bedreven worden die bevrijdt (uit een bepaalde vorm), die wreed lijkt en toch niet als wreedheid kan worden beoordeeld.

(14 oktober) Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen een handeling die alleen maar vernietiging vanuit een kwade wil op het oog heeft en zo een die voor de mens een goed lijkend doel moet vervullen. Verder moet er onderscheid worden gemaakt tussen mens en dier in zoverre dat de mens nooit het leven van een ander mens mag nemen, omdat er op de aarde geen verdere belichaming voor hem meer bestaat, daar het aardse leven de laatste halteplaats voor het geestelijke betekent om rijp te worden, terwijl het geestelijke in het dier de laatste omvorming nog niet heeft bereikt, dus een overgang in een nieuwe vorm in gekluisterde toestand of tot mens, die het gevolg van het doden is, en dus een schrede voorwaarts kan worden genoemd.

Verder is de omstandigheid maatgevend op welke manier het leven van het dier wordt genomen. Het moet een daad van liefde zijn in zoverre dat het dier pijn en kwelling bespaard wordt, want steeds moet er het goddelijke schepsel in worden gezien dat mijn liefde bezit en dus alleen al daarom met zachtheid moet worden behandeld, opdat het geestelijke erin van de kant van de mensen liefde bespeurt en bereid is zijn leven te offeren voor het welzijn van de mensen. Daar het nu de mens in waarheid dienstbaar is, vervult het zijn aardse taak en verkrijgt een hogere graad van rijpheid, die hem de belichaming als mens verzekert, of ook een hogere trap van ontwikkeling in een ander levend wezen. Het doden van een dier uit moedwil is een zonde, want het breekt een stadium van ontwikkeling voortijdig af. Doch nooit kan dezelfde daad als zonde worden aangezien, wanneer het motief ervan een hulpverlening is voor de medemensen. In hoeverre nu deze hulp beantwoordt aan mijn wil zal eveneens worden toegelicht.

(15 oktober) Alles wat u eet is door Mij gezegend, wanneer u zelf gelovig van harte bent en tracht Mij te bereiken. Een mens die bewust op Mij aanstuurt of instinctief in liefde werkt en daardoor Mij nabij is, kan niet zondigen. Wat hij doet zal juist zijn voor mijn ogen, omdat hij voornemens is te leven naar mijn welgevallen. Dus zal hij ook kunnen eten wat hem goeddukt zonder zich lichamelijk of geestelijk schade toe te brengen. Hij moet er alleen aan denken dat hij met elk voedsel geestelijke substanties tot zich neemt, het zal hem duidelijk zijn dat het eten van vlees zijn uitwerking (dat beantwoordt aan het wezen van het dier) heeft op de ziel van de mens en dat daarom het goedaardige dier te verkiezen is als de mens de keuze heeft.

Wil de mens echter van het genot van het vlees afzien, dan zal hij ook voldoende vervanging vinden in het plantenrijk, maar steeds moet het hem vrijstaan zich zijn lichamelijke voeding te kiezen, want Ik zal elke voeding voor hem zegenen als hij Mij om deze zegen vraagt. Een overmaat is echter geenszins goed, omdat dan het "ik" van de mens wordt verdrongen, omdat er een vermeerdering van geestelijke substanties plaatsvindt, die de mens van vroegere belichamingen (in steen- planten- en dierenrijk) bezit en die een belemmering in zijn ontwikkeling kunnen betekenen. In de juiste mate hoeft de mens echter geen ongunstige beïnvloeding te vrezen. Maar de vis garandeert

een passende maat, deze bevat geen nadelige substanties voor de ziel en is daarom, met het oog op de ziel, het meest bevorderlijke voedsel voor het lichaam.

Ik gebied u geen bepaalde spijsen (te eten), zoals Ik u echter ook geen spijsen verbied. Alleen moet u steeds ook op de bereiding ervan letten, opdat de lichamelijke voeding zich zal aanpassen bij het wezen van de mens, opdat in het bijzonder schadelijke substanties worden afgezonderd en niet meer met de ziel van de mens in aanraking kunnen komen. De mens zal zulke voorbereidingen zelf treffen omdat hij van Mij het gevoelen daarvoor heeft gekregen en, zodra hij aanstuurt op Mij, hij door Mij wordt onderricht over wat juist en voor Mij als welgevallig is.

Amen

BD.4770

31 oktober 1949

God duldt slechte handelingen maar keurt ze niet goed

Wat Ik gerealiseerd laat worden, hoeft niet altijd in overeenstemming met mijn wil te zijn, integendeel kan het totaal tegen mijn wil gericht zijn, maar Ik verhinder het niet daar Ik enerzijds de vrije wil van de mens respecteer en anderzijds de verkeerd gerichte wil moet worden beseft om na 'n beter inzicht veranderd te worden. Maar het inzien vindt meestal pas dan plaats wanneer de uitwerking van het slechte handelen, denken of spreken een zekere schade of verlies betekent, wanneer ze op de een of andere manier verstorend werkt.

Pas dan is het mogelijk dat een mens zich bezint, dat hij in strijd met mijn eeuwige ordening werkzaam is. Voor de mensen zou er geen mogelijkheid gegeven zijn vooruit te komen, als Ik elke slechte handeling zou willen verhinderen, dus hun mijn kracht zou onttrekken, als ze van plan zijn die uit te voeren. In vrije wil moet de mens rijper worden. Hij is in het bezit van levenskracht zolang hij op aarde leeft in vlees en bloed, en deze kracht moet hij vrij kunnen gebruiken naar elke richting, zijn wil moet een juist besluit nemen.

Dit is de geloofsproef die u allen moet doorstaan en goed bent u dan pas, wanneer u het goede kiest uit vrije aandrang, hoewel het slechte u groot voordeel op zou leveren. En daarom zal Ik nooit een daad verhinderen, alleen kan en wil Ik de uitwerking ervan voorkomen, of keren tegen de wil van de handelende mens in. En zo kan iets wat door de mens als slecht wordt ingezien, als door Mij begunstigd schijnen, en toch heb Ik daar geen welgevallen aan, veeleer duld Ik het slechts, maar keur het nooit goed.

Toch moet de mens zich verantwoorden voor alles waar zijn wil naar streefde, zelfs wanneer het door mijn wil een zegenrijke uitwerking heeft. Het is dan een mogelijkheid om rijp te worden voor de zielen die slachtoffer zijn van daden die door een slechte wil

worden voortgebracht, die Ik wel toelaat, maar niet goedkeur, zodra ze tegen het gebod van de liefde tot God en de naaste indruisen.

Amen

BD.4773

5 november 1949

Kerkhervormers

In alle tijden zijn er mensen geweest die verlangden de waarheid te weten en die Mij in diepe liefde waren toegedaan. En aan dezen werd het heel snel duidelijk, dat de zuivere leer die van Mij was uitgegaan, misvormd is, want wie de waarheid begeerde, zag ook de dwaling in en de afwijking van de zuivere waarheid. Wie Mij bemint, herkent mijn woord als goddelijk, zoals hij echter ook elke dwaalleer als het werk van mensen herkent, want de liefde voor Mij en het verlangen naar de waarheid scherpt zijn kracht om in te zien en het vermogen om te oordelen. En daarom is er ook voortdurend tegen de dwaling gestreden, dat wil zeggen steeds weer waren er mensen te vinden die trachtten recht te zetten wat verkeerd was en die daarom als hervormers optraden, bestreden door diegenen die zich niet los wilden maken van de dwaling en deze verdedigden als Gods woord. En Ik was steeds met hen voor zover Ik met hen ten strijde trok tegen de dwaling, dat Ik dus zelf door deze mensen sprak tot allen die hen aanhoorden. En steeds waren er mensen die gretig opnamen wat de eersten hun brachten, die het aanvaardden en zelfs ijverig verdedigden.

En dus kreeg iedere hervormer zijn aanhangers en zo ontstonden er "kerkscheuringen". Dat wil zeggen de kerk die zich als door-Mij-gegrondvest uitgaf, onderging steeds weer een verandering, omdat ze volhardde in de als dwaling ingeziene leerstellingen, en de leden die zich hiertegen afzetten en een eigen geestesrichting nastreefden, dus weer een kerk vormden die zich uitgaf als zijnde mijn kerk. De stichters van deze kerk waren weliswaar door mijn geest verlicht, daar ze uit liefde voor Mij de waarheid nastreefden, echter hun volgelingen zochten of verlangden niet altijd naar de waarheid, veeleer liet hun tegenzin tegen de eerste kerk hen de tweede volgen. En ook nu is het weer hetzelfde: In de waarheid vaststaan zal alleen de mens die daar ernstig naar zoekt en verlangt, want aan hem openbaar Ik me ook en hij zal altijd op de hoogte zijn van mijn leer, die Ik de mensen predikte ten tijde van mijn leven op aarde. Mijn geest zal steeds de mensen verlichten, die in het verlangen naar de zuivere waarheid vragen om verlichting van hun geest.

Amen

BD.4794

7 december 1949

De levenswandel van leiders en leraren is doorslaggevend voor de waarheid

Voor u, mensen is het van het grootste belang dat in de waarheid wordt onderricht en dat u zich daarom aansluit bij de geestesrichting die de waarheid vertegenwoordigt, wier leiders en leraren door God zijn onderricht, dus het werkzaam zijn van de goddelijke geest in zich mogelijk maken. En u zult steeds aan de levenswandel van hen die voorgeven voorvechters van de waarheid te zijn, de graad van waarheid herkennen en zo zult u steeds weten welke waarde hun leerstellingen kan worden toegekend. Let er daarom eerst op, hoe de instelling is van de leiders en leraren zelf, van een geestesrichting, tegenover de goddelijke geboden, tegenover de geboden van liefde tot God en de naaste.

Door het spreken alleen moet u zich niet om de tuin laten leiden, integendeel geeft het realiseren van datgene wat ze leren pas de doorslag en deelt en mensen bij de dienst van God in. Want zo'n levenswandel naar de wil van God maakt de mens tot kandidaat voor het geestelijke rijk en dus is ook het denken van hen juist, want een mens die Gods geboden vervult, ziet de waarheid in en de kracht van zijn oordeel is aanzienlijk versterkt door de (8 december) verlichting van zijn geest, die werkzaam wordt als gevolg van het actief zijn in de liefde. Een mens wiens levenswandel overeenstemt met Gods wil, kan steeds geloof worden geschonken en als hij nu een bepaalde geestesrichting voorstaat, zal hij ook voor God en Zijn rijk werkzaam zijn, omdat God nooit een mens die op Hem is gericht en de waarheid wil uitdragen aan een leugen schuldig zal laten zijn.

Steeds staat de wil van de mens op de voorgrond en naargelang deze is, neemt God hem aan of Hij wendt zich van hem af. De juiste wil is echter: helemaal deemoedig en gehoorzaam te zijn tegenover God; hij zal dus nooit trachten op te vallen, dus aardse voordelen of eer en roem willen behalen, geen aanzien of een hoge positie willen bereiken, hij zal alleen stil en bescheiden God dienen, ter wille van de waarheid zelf de waarheid behartigen, omdat hij voelt dat alleen de waarheid naar God leidt en hij uit liefde tot de medemensen ook dezen tot God zou willen brengen.

Zij die onderrichten moeten zelf door God zijn onderwezen. Maar alleen de liefde levert hun dit buitengewone voorrecht op, en daarom moet de mens in liefde leven wiens geestelijke leringen aanvaard moeten worden als waarheid, als rechtstreeks van God ontvangen weten. Waar u, mensen dus de liefde mist bij een dienaar Gods, wijs daar ook zijn geestelijke leringen af, want ze zijn niet van boven, ze zijn misleidingen

van de satan, die onder de dekmantel van vroomheid dwaling tracht rond te strooien en steeds daar een goede bodem vindt waar de liefde ontbreekt.

Onderzoek en vraag God om bijstand opdat uw oordeel juist zal zijn, maar neem niet klakkeloos aan als u niet de zekerheid hebt het woord Gods rechtstreeks overgebracht te ontvangen uit den hogen. Onderzoek alles wat u wordt aangeboden onder het aanroepen van God, en behoud het beste. Zo wil God het opdat Zijn geest in u werkzaam zal worden.

Amen

BD.5207

9 september 1951

Opheldering over gevoelens van verwantschap - Zielenpartikels

Tussen mensen bestaan er vaak verborgen betrekkingen waarvoor u zelf geen verklaring kunt vinden en waaraan de samenstelling van de ziel ten grondslag ligt. Want de zielen kunnen door de aard van hun samenstelling geheel soortgelijke zielen ontmoeten, en deze gelijksoortigheid laat een gevoel van verwantschap in de mens bovenkomen, dat hij echter met zijn verstand niet kan verklaren. En daarom kunnen zulke opwellingen van het gevoel ook nooit wetenschappelijk uitgevorst worden, maar zijn het alleen geestelijke gevoelens die tot uitdrukking komen en waarvan de oorzaak ook alleen maar geestelijk duidelijk kan worden gemaakt.

In iedere ziel is wel de hele schepping begrepen, maar zoals ook de schepping in haarzelf de meest verschillende werken laat zien, zoals ook de dierenwereld blijk geeft van een onvoorstelbare veelvormigheid, zo zijn ook de mensenzielen, ieder op haar eigen wijze, verschillend, omdat de samenstelling van iedere ziel een andere is, wat ook de verschillen tussen de mensen begrijpelijk maakt, die ondanks uiterlijk ongeveer dezelfde vorm, naar hun karakter en gevoel van elkaar afwijken en aan deze verschillen juist ook te herkennen zijn. Maar er kunnen ook zodanige zielen elkaar tegenkomen tijdens hun leven op aarde die een duidelijke overeenkomst te zien zouden kunnen geven wanneer de mens geestelijk zou kunnen waarnemen, want de vorm en de aard van de ziel is alleen met geestelijke ogen waarneembaar. Maar de zielen zelf worden hun verwantschap gewaar en voelen zich daarom buitengewoon tot elkaar aangetrokken, wat echter niet verwisseld mag worden met zuiver lichamelijke aandrang naar een verbintenis.

De psychische saamhorigheid is herkenbaar aan duidelijke overeenstemming in het denken en gevoelen van de mensen, in harmonie op geestelijk gebied en hetzelfde streven, in een gevoel van verbondenheid met elkaar die lichamen niet tot uitdrukking hoeft te worden gebracht.

Deze zielen zijn op elkaar afgestemd, ze bestrijden elkaar niet en zijn steeds bereid elkaar te helpen, ze bespeuren hun gelijkheid en zijn geneigd te geloven een gemeenschappelijk eerder leven geleid te hebben, en toch zijn het slechts zielenpartikeltjes die in dezelfde verhouding zijn samengevoegd, die tot deze harmonie leiden en hoeven niet beslist verbonden te zijn geweest.

Doch eens hoorden ze tot dezelfde kring van gevallen engelen en zijn dezelfde weg van ontwikkeling gegaan, die ook dezelfde tijdsduur heeft omvat, om welke reden het streven om bij elkaar te zijn te verklaren is. Want eenzelfde ontwikkelingsgang vormt ook de zielen hetzelfde, en komen nu zulke zielen elkaar tegen tijdens hun leven op aarde waarin ook het zelfbewustzijn ontwikkeld is, dan komen ook de eerste tekenen van een herinnering aan vroeger in hen op, echter zo zwak dat ze slechts vaag een bepaald verband vermoeden dat ze echter voor zichzelf vaak verkeerd verklaren.

In het aardse leven is de ziel de herinnering aan vroeger van haar eerdere stadia afgenomen, toch zijn er voor haar gevoelens gebleven. Dezelfde zielensubstanties herkennen elkaar omdat ze zich in dezelfde verhouding hebben geïntegreerd in het geheel, en dit herkennen kan de mensen dan bewust worden en nu het verwantschapsgevoel wekken. De ziel van de mens is zo wonderbaarlijk kunstig samengevoegd en er kunnen in haar, zoals op een kostbaar instrument, ontelbare tonen weerklinken.

Een harmonische samenklank nu klinkt als één toon en is al een genot vooraf van de band van gelijkgestemde zielen in het hiernamaals, waar het voortdurende aaneensluiten met het gelijke geestelijke tot de gelukzaligheid in het geestelijke rijk hoort, dat dus al op aarde kan beginnen, echter alleen maar een ervaring is van de zielen, maar niet van het lichaam,

Let er echter wel op dat de banden tussen zielen van een geheel andere aard zijn dan de lichamelijke betrekkingen, dat de harmonie van de zielen een totaal andere grondslag heeft en niet op een samenleven als mens tijdens een vroegere ontwikkeling is terug te voeren, want zelfs als deze aanname juist zou zijn, dat zielen uit een vroegere belichaming weer samen komen, hebben de gevoelens van een harmonie van de zielen een totaal andere grond en bovenstaande uitleg zou steeds een verkeerde conclusie zijn.

Toch zal eens iedere ziel haar partner vinden, maar steeds dan als vervollediging van haar "ik", ofschoon iedere ziel apart de individualiteit behoudt. Maar dan heeft de ziel al een andere trap van ontwikkeling bereikt dan op aarde en dan zal ze ook zo ver in het weten zijn binnengegaan dat ze elke samenhang kan herkennen en dat ze geestelijk kan zien wat haar op aarde niet begrijpelijk gemaakt zou kunnen worden. En de vereniging van zielen die elkaar aanvullen is onbeschrijflijk gelukkig stemmend en geeft de zielen ook meer kracht om te arbeiden en dus om hun taak te vervullen in het

geestelijke rijk, en steeds meer en meer streven de zielen naar de aaneensluiting met God en vinden nu in deze vereniging de hoogste gelukzaligheid die nooit zal eindigen.

Amen

BD.5645

6 april 1953

Hoe lang kon Lucifer scheppen?

Mijn kracht was zo lang werkzaam in het eerst geschapen wezen, tot de wilsbeslissing volkomen was afgedankt, oftewel: Lucifer of ook "Lichtdrager" kon nog zo lang wezens laten ontstaan, als hij door de kracht van mijn liefde nog vervuld was, die echter met zijn gestage val in de diepte, met zijn verwijdering van Mij, steeds zwakker en uiteindelijk helemaal onwerkzaam werd. Dus niet Ik onttrok aan dit eerst geschapen wezen de kracht, maar hij zelf maakte ze onwerkzaam zodra hij zich eindeloos ver van Mij verwijderde. Maar de daad van het wilsbesluit was geen zaak van een ogenblik, ook dit besluit was een proces dat zich over eindeloze tijden uitstrekte, want ook de tegen Mij gerichte wil in Lucifer, ontwikkelde zich langzaam en daaraan beantwoordend waren ook de uit hem voortgekomen wezens geaard, meer of minder de van Mij afgewende wil in zich dragend.

Zolang dus het eerst geschapen wezen de volledige breuk met Mij nog niet had voltrokken, was het ook nog scheppend en vormend bezig. Maar steeds meer nam het vermogen om te scheppen af, echter niet beperkt van Mij uit, maar volgens de oerwet verloor mijn kracht aan werking zodra ze op tegenstand stuitte. Dus zolang het eerst geschapen wezen zich ophield binnen het bereik van de kracht van mijn liefde, kon het ook scheppen, maar steeds in overeenstemming met zijn wil om mijn kracht aan te nemen in het besef dat hij ze van Mij als de Oerbron van kracht betrok. Deze tijd dat de wil nog besluiteloos was, was volop voldoende om ontelbare wezens met een eveneens besluiteloze wil te scheppen, welke zich dan steeds meer van Mij afwendde en ook het eerst geschapen wezen onkundig liet worden, verder wezens in het leven te roepen.

De innige band met Mij liet het wezen dat mijn liefde eens had geschapen, zonder belemmering kracht toestromen. De uiteindelijke scheiding van Mij moest onvermijdelijk ook een totale krachteloosheid tot gevolg hebben. De werking van kracht nam in dezelfde mate af als de wil zich van Mij afkeerde. Maar zolang het mijn kracht gebruikte om te scheppen, erkende het ook Mij als Bron van kracht, maar droeg dit inzicht niet over op dat wat door hem in het leven was geroepen. En toen het willens en wetens geen kracht van Mij meer wilde betrekken, in de mening deze zelf te bezitten, was zijn wilsbeslissing gevallen. Het wees de kracht af en dat betekende eindeloze

verwijdering van Mij en dus krachteloosheid, zodat na zijn val in de diepte ook zijn macht was gebroken om door zijn wil nog verder wezens te laten ontstaan.

Begrijp het goed: Er lag een onmetelijk lange tijd tussen het eerste moment van in opstand komen en het zich volledig van Mij afkeren, en de in deze tijd geschapen wezens waren ook daaraan beantwoordend gevormd, om welke reden het dus noodzakelijk was dat Ik alle wezens van wie Ik de beslissing van hun wil vroeg, ook met mijn licht van het inzicht moest doorstralen, maar dat ze zich evenzo verschillend ten nutte maakten, zoals ze zelf verschillend geaard waren. Maar ze konden een juiste beslissing nemen, de aard van hun schepping was niet bepalend want de wil van ieder wezen was vrij.

Van een val in de diepte kon al gesproken worden op het moment van het eerste zich opzettelijk afkeren van Mij, maar dat zolang nog niet volkomen voltrokken was als Ik zelf nog werd gezien als Bron van kracht. En zo lang kon ook het eerst geschapen wezen de kracht die het van Mij uit onbeperkt werd toegestuurd, gebruiken naar zijn wil. Want het bleef in de stroomkring van mijn liefde zolang het Mij zelf erkende. Maar het stapte uit deze stroomkring toen het Mij bewust weerstand bood, toen het zelf de kracht afwees, om Mij niet te hoeven erkennen, omdat het zichzelf sterk en krachtig genoeg waande om eigenmachtig te kunnen scheppen en vormen.

Nu bleef mijn kracht werkeloos volgens de oerwet van eeuwigheid. En nu was ook het scheppen van wezens niet mogelijk, want nu paste Ik heel mijn liefdeskracht toe om het gevallen geestelijke terug te voeren. Het geestelijke scheppingswerk was voltooid, nu begon het vergoddelijken van het geschapene, het opleiden van de schepselen tot mijn kinderen vanuit een vrije wil, een werk waar mijn totale liefdeskracht naar uitgaat en dat ook mijn tegenstander niet zal kunnen verhinderen, waaraan tenslotte ook deze tegenstander zich vrijwillig zal overgeven om weer in de staat van onbegrensde kracht te komen en deze nu te gebruiken volgens mijn wil.

Amen

BD.5967

28 en 29 mei 1954

Erfzonde

Er moeten in u steeds weer vragen bovenkomen die u beantwoord zou willen hebben. Dan kan Ik u opheldering verschaffen, zodra u zich met Mij in verbinding stelt. Zodra u na innig te bidden hoort wat Ik tegen u zeg, doordat u nu de gedachten die in u opkomen als mijn antwoord beschouwt, wanneer u niet rechtstreeks door Mij wordt aangesproken door de stem van de geest. Uw verlangen en uw roepen naar Mij verzekert u ook van het juiste denken, maar zonder Mij zult u de waarheid niet hebben.

Zonder Mij is uw streven naar opheldering tevergeefs, omdat zonder Mij alleen onjuiste gedachten u vervullen, die de krachten van beneden u kunnen overbrengen, juist omdat u Mij uitschakelt, de Gever van de waarheid.

En zo moet het volgende u worden gezegd: Er kan u alleen door middel van beelden opheldering worden toegestuurd, zolang u niet volmaakt bent. Nooit zou u de eindeloze diepten van de goddelijke wijsheid kunnen begrijpen. Nooit zou u de beweegreden kunnen begrijpen van mijn besturen en werkzaam zijn, omdat uw onvolmaaktheid ook gebrekkige kracht om te weten betekent en u dus op grond van uw verstand geen opheldering zou kunnen vinden, die echter bliksemsnel kan worden toegestuurd zodra in het geestelijke rijk het licht van mijn liefde u doorstroomt. Op aarde zult u aanschouwelijk opheldering moeten verkrijgen. Er kunnen u alleen gebeurtenissen beschreven worden die zich in mijn schepping afspeelden, die passen bij uw bevattingsvermogen. En dus kunnen u ook de geestelijke processen in de harten van de eerste mensen alleen door aardse gebeurtenissen begrijpelijk worden gemaakt, die op zichzelf toch slechts een zwakke vergelijking zijn, juist omdat u zelf nog zwak van geest bent. U mensen bent gebonden door natuurwetten, want de volledige vrijheid die u door uw vroegere afval verspeeld hebt, zult u eerst weer moeten verwerven door uw leven op aarde. Ik legde daarom de eerste mensen een beperking van hun wil op, omdat Ik wilde dat ze eerst moesten inzien dat ze aan een Macht onderdanig waren en zij zich aan deze Macht dus vrijwillig zouden moeten onderwerpen om nu hun uiteindelijke vrijheid ten geschenke te krijgen. Eens wilden zij Mij niet erkennen en dit was de eerste zonde, de opstand tegen Mij uit wie ze waren voortgekomen. Alleen het erkennen in vrije wil kon deze eerste zonde weer opheffen. En deze erkenning van Mij zelf wilde Ik bereiken toen Ik de gehele schepping liet ontstaan. Dus daarom waren de eerste mensen zo begiftigd dat ze Mij wel konden herkennen, maar er niet toe waren gedwongen. En daarom moest dus de vrije wil beslissen, die weer op de proef gesteld moest worden in een "verzoeking".

Het oog van de mensen moest gericht zijn op iets dat ze begeerden. En een verbod en verleiding tegelijk, moest hen tot hun wilsbeslissing brengen. Begrijpelijkerwijs echter moest de verleiding met een belofte verbonden zijn waarvoor ze dan niet moesten bezwijken. Het verbod en de verleiding kwamen van twee kanten, omdat het ging om de terugkeer van het gevallen naar Mij en om het blijven bij mijn tegenstander. Om het bereiken van het doel van het door Mij geschapene of om de hernieuwde terugval in de diepte. En bijgevolg moest in de mens ook de begeerte zijn gelegd en hem ook de mogelijkheid worden geboden, deze begeerte te stillen, ofwel haar te overwinnen ter wille van een veel hoger doel: de eeuwige gelukzaligheid bij Mij die elke aardse vervulling van de begeerte meer dan duizendvoudig overtreft. Daar het terugwinnen van de afvallig geworden geestelijke wezens een strijd was tussen Mij en mijn tegenstander, moest ook deze de mogelijkheid hebben op de wil van die wezens in te

werken. Maar alleen, dat hij schijngoederen en schijngeluk voorspiegelde, opdat de mensen het ware geluk, een zalig leven in de eeuwigheid, zouden verspelen. Ik was op de hoogte van deze verleiding en gaf daarom de eerste mensen een gebod met gelijktijdig een waarschuwing voor de eeuwige dood. En deze waarschuwing zou voldoende hebben moeten zijn elke begeerte in de mens te verstikken om het leven niet te verliezen. En mijn tegenstander overtuigde hen van het tegendeel van mijn waarschuwing en beloofde hun het leven. Maar zij zagen Mij als hoogste Macht en volgden toch de leugen en daardoor brachten ze de dood in de wereld. Maar wat was het, dat hun begeerte zo machtig liet worden dat ze aan deze begeerte ten prooi vielen?

Ze leefden een zalig leven in het paradijs. Ze waren heer over alle geschapen dingen. Alles was aan hun wil onderworpen en ze voelden zich gelukkig in het volle bezit van kracht en macht. Innige liefde verbond ook de eerst geschapen mensen en al als gevolg van deze liefde zouden ze zichzelf hebben kunnen verlossen uit de boeien van mijn tegenstander. En zolang deze liefde op Mij en op de partner was gericht, bestond er ook geen gevaar te falen in de beproeving van de wil.

Maar mijn tegenstander wist deze liefde verkeerd te sturen. Hij veranderde ze in eigenliefde, doordat hij hun valse beloften deed en dus nu de begeerte in hen opwekte zichzelf genot te verschaffen. Hun liefde werd een liefde die wilde hebben, een egoïstische en lage liefde en daarmee voegden zij zich weer in de macht van hem van wie ze zich moesten bevrijden en het ook konden als ze mijn geboden boven hun verlangen hadden gesteld.

Begrijp het, u mensen, de tijd was nog niet gekomen dat Ik het eerste mensenpaar wilde zegenen. Daarom werd het zondig, want niets is zondig wat zich aan mijn scheppingsplan aanpast. Niets kan zonde zijn wat in wettelijke ordening geschiedt en nooit kan de toedracht van de voortplanting tegen de door God gewilde ordening zijn. Maar de bevrediging van de zinnen, zonder de wil leven voort te brengen, is geen daad van liefde die goddelijk is. Integendeel, het is een door mijn tegenstander ontstoken eigenliefde die de mens naar beneden trekt en helemaal in zijn macht drijft. Aan deze verkeerde liefde waren de eerste mensen ten offer gevallen en deze verkeerde liefde was de zonde die weer deed denken aan de oerzonde van zelfverheffing, die zich niet wilde wegschenken, veeleer alles bezitten en die erfgoed was van hem die haar had veroorzaakt, maar die met de goddelijke liefde niets gemeen heeft.

De goddelijke liefde rust als vonk in uw harten en kan ontvlammen tot de hoogste gloed. Maar het doel van mijn tegenstander was en is deze liefde te verdraaien en het is hem gelukt. Het zuivere, goddelijke werd verontreinigd en veranderd in eigenliefde, die het begrip "liefde" niet meer verdient en slechts begeerte, zelfzucht en eigenliefde kan worden genoemd en die ook tot alles in staat is, wat mijn tegenstander van u verlangt. En zo werd ook voor mijn tegenstander de daad van de voortplanting tot een

middel dat ontelbare zielen tot hem bracht, wat nooit mogelijk was geweest wanneer ze onder mijn zegening zou hebben plaatsgevonden, waar de goddelijke liefde van het schenken en gelukkig maken haar bekroning moest krijgen in het ontstaan van een nieuw leven. De zondeval bestond dus in het prijsgeven van de zuivere goddelijke liefde, ter wille van een onzuivere zelfzuchtige liefde. De vonk van God in de mens werd door satanische inwerking uitgedoofd en daarvoor in de plaats werd een vuur ontstoken waaraan al het edele en zuivere ten offer viel. De zinnen werden geprikkeld en tot hoogste begeerte opgezweept, wat nooit strookte met mijn scheppingsdaad, maar wat vanwege de wilsvrijheid van mijn tegenstander en ook van mijn schepselen niet verhinderd werd, daar het steeds nog in de wil van ieder mens afzonderlijk ligt deze verzoeking door satan te weerstaan. De zondeval was dus niet de voortplantingsdaad, maar de door satan aangezette en in vrije wil ontstoken verkeerde en zondige liefde. Een in goddelijke zin gelukkig makende scheppingsdaad werd neergehaald tot een spel van onzuivere geesten. Mijn tegenstander werd toegang verleend tot een daad, waar Ik zelf met mijn zegen bij de mensen wilde zijn om de zuivere goddelijke liefde in hen te versterken. Dat deze ook in de nu verwekte wezens zou overvloeien en er zo dus een menselijk geslacht zou zijn ontstaan, dat in het steeds helderder licht van de liefde de weg naar Mij zou hebben teruggevonden zonder lijden en kwelling. Dat in korte tijd zichzelf zou hebben bevrijd door de liefde, omdat het Mij zelf moest herkennen waar de liefde straalde. De eerste mensen zouden deze beproeving van de wil hebben kunnen doorstaan. Doch daar Ik met mijn tegenstander worstelde om de zielen van de mensen, kon Ik hem niet verhinderen middelen aan te wenden om zich te verzekeren van de overwinning. Want het ging om de terugkeer van mijn schepselen in volledig vrije wil, die echter faalde en het hele menselijke geslacht een lot opleverde waarvan het zelf niet meer vrij werd, totdat een mens in zuivere goddelijke liefde het werk volbracht dat de gehele mensheid van schuld bevrijdde en voor haar weer de weg naar boven vrij maakte. Want de liefde behaalt de overwinning en de liefde zal nooit eerder rusten tot ook het laatste van Mij afvallig geworden wezen de weg heeft teruggevonden naar Mij.

Amen

BD.6425

14 december 1955

Waarschuwing om niet ondoordacht te handelen en te spreken

Mijn genade laat u aanmaningen en waarschuwingen toekomen, omdat u mijn liefde bezit en omdat u opmerkzaam moet worden gemaakt op gevaren die u rechtstreeks te wachten staan, wanneer u niet oplettend bent.

Wel staan er steeds wakers om u, bereid om af te weren, toch zult u het zelf ook moeten weten, dat u aan de elementen van blinde wraakzucht zou zijn overgeleverd zonder

deze bescherming die in mijn opdracht verleend wordt. En daarom zult u steeds alleen maar met Mij in verbinding moeten blijven, want dan ben Ik ook bij u, omdat uw gedachten Mij aantrekken en dan zijn alle krachten machteloos die u kwalijk gezind zijn.

De hel woedt en haar krachten winnen ook de mensen voor haar plannen, daarom zult u hun geen aanleiding mogen geven, wat makkelijk gebeuren kan door ondoordachte woorden die door u in gerechtvaardigde toorn worden gesproken. Wees steeds zachtmoedig als de duiven, maar listig als de slangen. Wie voor mijn rijk, wie voor de waarheid strijdt, zal ook worden aangevallen door de vijanden van de waarheid en deze staan in dienst van mijn tegenstander, die hen aanzet tot valse beschuldigingen, zodat u zich tegen leugen en onwaarheid te weer zal moeten stellen.

Maar denk dan aan mijn aanmaning, denk dat u omgeven bent door mijn strijders en wend u dan tot dezen, dat ze u beschermen, en richt uw gedachten ook op Mij, dat het licht van mijn liefde tussen u en uw vijanden in zal vallen en dezen teruggedrijft. Overal zal mijn tegenstander proberen u schade toe te brengen, omdat hij beseft dat hij door u aan kracht verliest, omdat hij uw arbeid voor Mij en mijn rijk tracht tegen te gaan en omdat hij voor geen middel terug schrikt het doel te bereiken, mijn licht uit te doven. En de mensen zijn afhankelijk van hem, ze haten de waarheid net zo erg, omdat ze zelf zich beter voelen in de duisternis. Om die reden verlenen ze hem bereidwillig hulp wanneer het er om gaat tegen u op te treden.

En daarom zal van de kant van de mensen tegen u worden opgetreden en dan zult u op uw hoede moeten zijn en niets ondoordachts ondernemen. U zult u dan volledig gelovend alleen aan mijn bescherming moeten toevertrouwen, u zult de band met de lichtwereld alleen steeds vaster moeten aanknopen, want dan nemen zij in mijn opdracht ook de wapens op tegen de krachten van de onderwereld, wat ze echter alleen maar kunnen, wanneer u zich niet van hen losmaakt en eigenmachtig tegen uw vijanden te velde trekt, want u zelf bent niet sterk genoeg en u zult het zonder de bijstand van mijn strijders, zonder mijn hulp, moeten afleggen.

Maar u zult niets hoeven te vrezen, zolang u zich met Mij verbindt in de geest en in gebed. En Ik waarschuw u alleen maar daarom, opdat u oplettend zult zijn en dadelijk het gevaar onderkent, wanneer het in aantocht is. Want de tegenstander heeft een list verzonnen, die u echter herkent, wanneer u aan mijn waarschuwing denkt. Want steeds moet Ik rekening houden met uw vrije wil, daarom kan Ik niet ingrijpen en u door mijn strijders in bescherming laten nemen, niet voordat u Mij om hulp vraagt of u aan alle goede krachten toevertrouwt, dat ze u mogen beschermen. Doch tegenover hen geplaatst zal mijn tegenstander moeten wijken en elke aanval die op u gemunt is, zullen ze afslaan, omdat u voor Mij en mijn rijk werkzaam bent.

Amen

BD.6627

21 augustus 1956

Verschillende geestesrichtingen - Waar is waarheid?

Elke strijdvraag in geestelijk opzicht zou kunnen worden opgelost, wanneer iedere verdediger van eigen opvatting deze aan Mij zelf zou voorleggen en mijn verklaringen afwachten. Dan zouden er waarlijk geen conflicten zijn, dan zouden alle partners zich weer moeten verenigen, want ze zouden allen alleen hetzelfde antwoord van Mij ontvangen. Dat er nu zoveel afsplitsingen zijn ontstaan, dat er zich zoveel geestesrichtingen hebben gevormd, is een zeker bewijs dat deze weg naar Mij niet gegaan is, dat de mensen alleen maar het denken met hun verstand inschakelden en dit verstandelijk denken nooit dezelfde resultaten kon opleveren, omdat mijn tegenstander al te gemakkelijk tussen beide kan komen en het verstand in de war brengen, waar niet Ik zelf word aangeroepen om het te verlichten. Weliswaar kunnen enkele personen die hun zienswijze verdedigen dit hebben gedaan en hun opvatting zal daarom ook eerder overeenstemmen met de waarheid, maar deze vindt geen ingang bij hen die Mij genegeerd hebben. En daarom zal steeds weer het juiste, ware, naar buiten stralen, maar op zijn licht wordt te weinig acht geslagen en de conflicten worden niet opgelost, ze zullen steeds tevoorschijn komen, omdat het verstand hoger wordt gewaardeerd en het verstand de ergste verdraaiingen zo kan omkleden, dat ze als wijs worden aangezien en ook weer verdedigd.

Wanneer u, mensen dan nadenkt over de vele verschillende geloofsleren en geloofsrichtingen, moet u al daarom aan de waarheid twijfelen van datgene waar ze alle voor opkomen, want er kan maar één waarheid zijn. Dus zouden, wanneer de waarheid werkelijk onder die verschillende richtingen aanwezig zou zijn, alle andere vals moeten zijn. Maar welke is de ware? Iedere geestesrichting eist voor zich het recht op, de waarheid te bezitten en toch is ze dus niet te herkennen, daar er anders niet aan getwijfeld en de toevlucht tot een andere genomen zou worden. Overweeg dit: bedenk dat de waarheid mijn eigendom is, denk er aan dat u mijn kinderen bent die Ik liefheb. Dus zal Ik u de waarheid niet onthouden, dus moet ze ook te herkennen zijn.

Dus zolang u, mensen niet weet, veeleer alleen aanneemt, dat u de waarheid hebt, bezit u ze niet. Dit geldt echter niet voor hen die blindelings geloven, die nog nooit zelf een standpunt hebben ingenomen over datgene wat er van hen verlangd wordt te geloven; maar Ik wend me hiermee tot de leiders, de vertegenwoordigers van aparte geloofsgemeenschappen of geestesrichtingen, die weer trachten hun aanhangers te overtuigen van de waarheid van datgene wat ze uitdragen. Ik wend me tot diegenen die hun verstand gebruiken en op de voorgrond treden, opdat de medemensen die nog besluiteloos zijn zich weer bij hen aansluiten. Ik wend me tot diegenen die wel met hun

verstand in staat zouden zijn de zuivere waarheid te onderkennen, wanneer ze tegelijkertijd het hart lieten spreken. Wanneer ze de geest in zich de mogelijkheid zouden geven zich te uiten, maar dit tot nu toe achterwege lieten en daarom dwalen, ofschoon ze over een hoog ontwikkeld verstand beschikken. Al dezen zouden zich verwonderen tot dezelfde resultaten te komen als ze de goede weg zouden willen inslaan, naar Hem, die in zich de Waarheid is en altijd en alleen de waarheid kan en zal uitdelen.

De vele gezindten en verschillende geestesrichtingen geven er een schrikbarend bewijs van, dat het "werkzaam zijn van de geest" al diegenen vreemd is, die aan het hoofd staan, die geen gemeenschap vormen omdat ze tegengestelde opvattingen verdedigen. En zouden ze het werkzaam zijn van de geest toelaten, dan zouden ze ook spoedig inzien, dat er geen uiterlijke organisatie nodig is, dat de mens de waarheid in zichzelf moet zoeken en dat ook ieder de waarheid dan zal inzien, die zich door zijn geest laat onderrichten, die de weg gaat naar Mij, mijn wil doet en dan naar Mij luistert. Maar deze kan dan ook met recht zeggen, dat zijn geloof tot zekerheid is geworden en hij zal dan ook de geloofsleren overtuigd verdedigen en allen, die gelijk van geest zijn, zullen ook hetzelfde worden onderricht door hun geest en dus weten, dat de zuivere waarheid alleen bij Mij zelf te vinden is, dat ze ieder, die haar gevonden heeft, onbeschrijflijk gelukkig maakt en dat elke strijdvraag is opgelost, wanneer de Ene, die daartoe alleen in staat is, ze duidelijk maakt.

Amen

BD.6673

18-20 oktober 1956

Beantwoording van vragen over onbevlekte ontvangenis

In elke aardse en geestelijke nood wil Ik u bijstaan opdat u gelooft in mijn liefde, in mijn wijsheid en macht. Want u, mijn schepselen heb Ik oneindig lief en Ik wil ook uw liefde winnen. Ik ken uw nood en weet ook hoe die is op te lossen en Ik bezit de macht ze op te heffen. En hoe graag betoon Ik mijn liefde, wijsheid en macht aan de kinderen die zich tot hun Vader wenden en Hem vertrouwelijk vragen hen te gedenken en hen te helpen. Aardse en geestelijke nood wil Ik van u afnemen, maar in aardse nood verlang Ik soms uw geduld, omdat Ik alleen weet waarom ze over u moest komen. Maar Ik neem ze van u af.

Wie zich echter in geestelijke nood bevindt, zal niet lang hoeven te wachten, want als hij Mij maar aanroept om hem te gedenken, ben Ik ook al bereid om te helpen. En geestelijke nood is: zielszwakte, dus verzwakte wil, geestelijke duisternis en steeds terugkerende twijfel. Geestelijke nood is het werkzaam zijn en de invloed van mijn tegenstander, die zich heel vaak juist bij die mensen in de buurt waagt die al de mijnen

zijn en die hij graag weer terug zou willen winnen in zijn macht. En zolang de mens op aarde leeft, zal hij trachten op hem zijn invloed uit te oefenen en hem steeds weer willen verzwakken. Doch zodra de mens zich tot Mij wendt, verdrijft hij hem en Ik laat mijn kracht overstromen en breng de mens licht en inzicht, Ik voldoe aan zijn verzoek om de geestelijke nood af te wenden.

U zult moeten weten dat het mijn tegenstander daarom te doen is, het licht der waarheid te doven dat zich met zijn heldere schijn door alle plaatsen zijn weg baant en de duisternis, het gebied waarin mijn tegenstander alleen maar kan werken, verjaagt. Dus zal hij proberen het licht te doven. Hij zal er schaduwen over willen uitspreiden, doordat hij dus de mens vragen influistert die twijfel oproepen en daardoor tracht het licht van het inzicht te vertroebelen. Maar dit laatste laat Ik niet toe. Integendeel, des te helderder zal mijn licht van de waarheid omlaag stralen. En het licht dat hij trachtte te verduisteren, zal des te helderder licht brengen in de nacht. En waar er nog ergens een schaduw aanwezig is, wordt deze verteerd door het licht uit Mij dat alles doorstraalt, want in dit licht kan niets bestaan wat donker is. En zo zal het "eeuwige Licht" u zelf verkondigen:

U die op aarde leeft, evenals al het geestelijke dat al een keer door het aardse leven is heengegaan als mens, bent het geestelijke dat eens gevallen is, op enkele uitzonderingen na, want er belichamen zich ook lichtwezens op deze aarde. Dus komen er uit het rijk van het licht wezens naar beneden tot u mensen om u te helpen in diepe geestelijke nood. U zult dus een onderscheid moeten maken tussen: van God afgefallen geesten en zij die Hem trouw bleven. De eerstgenoemden bevinden zich als aanhang van mijn tegenstander in de diepte, de laatstgenoemden vertoeven in alle volmaaktheid bij Mij. U zult dus ook een onderscheid moeten maken tussen: degenen die de wil van de tegenstander nog in zich hebben en zij die al in mijn wil zijn binnengegaan, maar nog geen volmaakte wezens zijn en die daarom nog aan zijn invloed zijn blootgesteld. En dan zult u het ook kunnen begrijpen dat die laatsten geholpen moeten worden omdat zij tegenover diens invloed nog te zwak zijn. Dus zal u ook de missie van die lichtwezens verklaarbaar zijn die zich vrijwillig op aarde belichamen om die te helpen. En dan begrijpt u ook de missie van de mens Jezus, die als net zo'n lichtwezen een reddingswerk wilde volbrengen dat de macht van mijn tegenstander brak.

Allen waren kinderen van mijn liefde, zowel de gevallen als ook de bij Mij gebleven wezens, maar deze wezens bleven niet gelijk. Ze waren nu verschillend geworden, er waren stralende wezens en wezens zonder licht, die ook niet in dezelfde sferen konden vertoeven. En bijgevolg waren het "rijk van het licht" en het "rijk van de duisternis" verblijfplaats geworden van deze van aard verschillende wezens. En er bestond geen brug tussen deze beide rijken tot de menswording van Jezus, een engelgeest die bij Mij was gebleven, die deze brug wilde slaan en geslagen heeft door een werk van erbarmen van een eenmalige aard. De wezens die eertijds hun volmaaktheid inboetten door hun

opstand tegen Mij, hadden een Helper nodig daar ze alleen te zwak waren, ook wanneer er een brug geslagen was, omdat ook mijn tegenstander over grote kracht beschikte, die hij tegenover zijn vroegere aanhangers kon aanwenden. Maar ook de wezens die bij Mij waren gebleven waren vol kracht, omdat ze zich onophoudelijk door de kracht van mijn liefde lieten doorstralen. Dus zou de kracht van een niet gevallen engelgeest volop volstaan hebben om een zege over mijn tegenstander te behalen en hem zijn aanhang te ontrukken. Doch dit was in strijd met mijn wet van eeuwige ordening, omdat dan de vrije wil van al de wezens die mijn tegenstander eens vrijwillig gevolgd zijn, niet geëerbiedigd zou zijn gebleven en een zodanig verworven zege een vervolmaking van de wezens zou hebben uitgeschakeld.

Dus daarom moest er een andere weg worden gezocht. De liefde moest een offer brengen en het moest ieder gevallen wezen vrijstaan van dat offer gebruik te maken, dus te willen dat het ook voor hem gebracht was. Een offer brengen kan echter alleen een mens. Een lichtwezen kan wel de wil hebben zich zelf op te offeren, maar het moet dan als mens het offer volbrengen, omdat het als lichtwezen niet kan lijden en ook over zoveel kracht beschikt dat hem alles mogelijk is. Maar een mens is een zwak, gebrekkig wezen dat gevoelig is voor leed en pijn, dat nu een overgrote sterkte van wil moet opbrengen, wanneer het vrijwillig lijden en kwellingen op zich neemt, om niet voor zichzelf, maar voor zijn medemensen iets te bereiken wat zijn liefde graag zou willen schenken aan de ongelukkige mensen. Het moest als "alleen maar mens" een offer brengen voor zijn medemensen. Het moest in staat zijn te lijden en te sterven.

En zo zult u nu begrijpen, dat de mens Jezus helemaal geen voortreffelijke eigenschappen mocht laten zien die Hem als een mens met een buitengewone aard kenmerkte, zelfs wanneer Zijn ziel een lichtgeest was. Ze was weliswaar niet door de schepping gegaan zoals de zielen van de mensen, de gevallen broeders; toch was deze ziel, toen zij het vleselijk lichaam betrok, net als het lichaam van andere mensen, dat een opeenhoping van onrijpe geestelijke substanties was, dus ook met dezelfde gevoelens, begeerten en hartstochten vervuld, die de mens Jezus in Zijn aardse leven moest leren overwinnen. Want Zijn missie was, behalve de verlossing, de delging van de zwaarste zondenschuld, de mensen het leven voor te leven dat hun alleen een terugkeer naar Mij verzekerde. Werd dus van geheel ontoereikende, zwakke en door hartstochten gebonden mensen iets verlangd, dan moest het ook mogelijk zijn dit verlangde uit te voeren. En wilde de mens Jezus als voorbeeld dienen dan moest Hij net zo geaard zijn als Zijn medemensen.

Uit Zijn ongewone afkomst, net als ook die van de op de aarde belichaamde lichtwezens die de mensen willen helpen, mag men geenszins opmaken, dat er sprake zou zijn van ongewone capaciteiten of buitengewone eigenschappen die een minder harde strijd met zichzelf zouden hebben geleverd, dus om op aarde de vereniging met Mij te vinden, die doel en opgave is van ieder mens op aarde en waarvoor de mens

Jezus het voorbeeld gaf dat die kan worden bereikt. Wat Jezus als lichtgeest ook voor had, offerde Hij op voor Zijn belichaming als mens, daar Zijn werk anders niet dat zou hebben kunnen zijn wat het is: een door de liefde gebracht offer waarvan de zegen aan alle mensen moest toekomen. Maar het kan ook nooit geloofwaardig worden dat "God zelf" dat offer bracht, omdat de liefde bepalend was, die de mens Jezus zo vervulde dat Ik zelf dus in Hem kon zijn, nadat Hij als mens zich in vrije wil zo gevormd had, dat Ik mijn intrek bij Hem kon nemen, dat Hij tot opnamevat werd voor Mij en Hij nu dus kracht en licht in volheid bezat, weer een proces dat niet alleen in de mens Jezus kon plaatsvinden, maar dat alle mensen bij zichzelf moeten realiseren en ook kunnen, omdat dezen nu een helper hebben in de goddelijke Verlosser Jezus Christus, omdat Hij als mens door Zijn verlossingswerk een mate van genade verwierf die nu voor ieder mens toegankelijk is. En wie hiervan gebruik maakt, komt ook bij zijn doel. Hij zal op aarde eveneens de vereniging met Mij vinden, hij zal onbegrensd licht en kracht kunnen ontvangen.

Maar er moet u nog verder opheldering worden gegeven, want zolang er nog vragen bij u boven komen, blijkt ook de noodzaak u het juiste antwoord te doen toekomen. En hoe inniger u dit antwoord begeert, des te sneller zal dit ook tot u komen:

De zielen die zich vanuit de diepte hebben ontwikkeld, hebben als laatste stadium van hun ontwikkeling op aarde de belichaming als mens te verwachten. Dan is de ontwikkelingsgang op de aarde beëindigd en betreedt de ziel dus het geestelijke rijk, hoe ze ook gevormd is bij het afleggen van haar lichamelijk omhulsel. Deze zielen gaan dus hun weg volgens goddelijke ordening. Ze bevrijden zich uit de harde materie door dienstbaar te zijn en stijgen dus langzaam opwaarts. Maar de op de aarde belichaamde lichtzielen dalen alleen met het doel van een missie af naar de aarde. Ze betrekken dus meteen het menselijk lichaam om dan, wel net als ieder ander mens, ook de gang over de aarde af te leggen en dus ook aan alle natuurwetten onderworpen te zijn en net zo op aarde te moeten worstelen. Dus zal hun uiterlijk omhulsel aan hen dezelfde eisen stellen omdat het is samengesteld uit nog helemaal onontwikkelde geestelijke substanties, uit zielenpartikeltjes van een eens gevallen oer-geest die nog helemaal in z'n weerstand tegen God volhardt en die de ziel ook eerst zachter moet maken en veranderen, wat steeds strijd kost. Die ziel is zich van haar eerdere staat van licht niet bewust. Het aardse lichaam veroorzaakt voor haar dezelfde verduistering, alleen zal de liefde in zo'n mens sneller en sterker ontvlammen en dus ook sneller de duisternis verjagen.

Een ziel van boven zal ook steeds haar ogen naar boven richten op God, die ze buitengewoon snel leert herkennen. Zo'n ziel heeft meestal niet zo'n lange tijd nodig dat ze zich verenigt met de goddelijke geest in zich, die haar nu makkelijk kan beïnvloeden en nu geest en ziel ook haar uiterlijk omhulsel trachten te beïnvloeden, en dit met succes. Het feit nu dat de ziel de weg over de aarde aflegt, is steeds met de

vanzelfsprekendheid verbonden, dat de ziel moet strijden, omdat ze in deze aards materiële wereld voortdurend hindernissen heeft te overwinnen om het geestelijke doel te bereiken.

Dus kan er geen enkele ziel zonder kwelling opwaarts gaan, ook niet een ziel van het licht, omdat ze zich bij het begin van haar belichaming in de diepte heeft begeven, in een toestand van geen inzicht, van gebondenheid en van zwakte. Dit moet men dus steeds in overweging nemen, wanneer de weg over de aarde van een belichaamd lichtwezen als, daarmee in overeenstemming, makkelijker wordt aangezien. Het aardse lichaam is en blijft een keten voor de ziel tot ze het verlaat. En toch kan ook het lichaam nog verschillend zijn. Het vlees kan nog diep in de zonde steken, dus nog veel van het duivelse in zich hebben, wanneer het geboren wordt uit de zonde, wanneer alleen maar satanische eigenschappen de mensen beheersen die een nieuw leven verwekken. En wederom kan een nieuw tot leven verwekt wezen zijn leven te danken hebben aan de drang van twee mensen om lief te hebben. Daarom kunnen overwegend goede aandriften ook in dit wezen zijn binnengestroomd en dus zal ook het uiterlijk omhulsel daarmee in overeenstemming geaard zijn. Ze zal veel van het "erfgoed" in zich dragen en dus meer of minder hard moeten strijden in het aardse leven en daarom ook moeilijker of makkelijker het doel bereiken. Maar van geen mens blijft het bestaan op aarde zonder strijd. En vaak is het leven op aarde van een lichtwezen zelfs buitengewoon zwaar, omdat de ziel onbewust van de reden ervan, het verblijf in de aardse wereld als kwelling ondervindt en ook ter wille van haar missie vaak een zeer zwaar lot op aarde op zich neemt.

Door Adams falen is nu het proces van de verwekking een niet gezegend gebeuren, want het stemde niet overeen met de wil van God, die Zijn zegen op het juiste moment aan het eerste mensenpaar wilde geven. Lucifer was betrokken bij de verwekking van de mensen, en hij zal zijn recht, hem door Adams wil verleend, ook nooit opgeven. Steeds zal hij betrokken zijn bij het ontstaan van nieuw leven, ofschoon de graad van liefde van de mensen hem tot een zekere grens kan weren en om Gods bescherming tegen hem wordt gevraagd. En nu zal het u ook begrijpelijk zijn, dat God zelf echter Zijn tegenstander weert, wanneer Hij zich zelf een lichamelijk omhulsel schept, dat Hij eenmaal in bezit wil nemen en dat Hem al bij de geboorte tot woonplaats zou moeten dienen. Want God zelf zal zich nooit of te nimmer verbinden met Zijn tegenstander in Zijn werkzaam zijn. En evenzo zal Hij ook de natuurlijke draagster van dit omhulsel van Hem niet door Zijn tegenstander in beslag laten nemen. Hij, de God en Schepper van eeuwigheid, Die alles liet ontstaan, Die aan alles doel en bestemming toeweest, heeft waarlijk de macht om alles wat Hij wil, buiten zich te plaatsen, dus zal het Hem toch ook mogelijk zijn, een mens te laten ontstaan zonder de wettige verwekkingsdaad en het zal Hem waarlijk ook mogelijk zijn, Zijn tegenstander verwijderd te houden tot Zijn wil is geschied.

Want God verschaft zich alleen onderdak in een zuiver omhulsel. Hij verbindt zich niet met iets onreins. Dit sluit echter niet uit, dat de mens in dit rijk van onvolmaaktheid, in het rijk dat aan Zijn tegenstander toebehoort, nu toch nog aan alle benauwenissen is blootgesteld en dat zijn weg over de aarde daarom niet minder smartelijk en ook vol van strijd is, zoals die van zijn medemensen. Want zonder strijd zou er ook geen overwinning zijn. Maar de tegenstander van God moest overwonnen worden en Jezus heeft waarlijk standgehouden in de zwaarste strijd die ooit op aarde werd uitgevochten, en Hij heeft hem als mens doorstaan, niet als God.

Amen

BD.7098

20 april 1958

Alles heeft zin en nut - Schadelijke dieren - Onkruid

Zonder nut en doel is er niets wat in de hele schepping bestaat, maar niet altijd kunt u het werkelijke nut van een scheppingswerk inzien, en u vraagt u vaak af met welk doel dit of dat geschapen is, omdat het volgens uw bevattingsvermogen geen enkel nut schijnt te hebben. Maar die ene verklaring zou voor u al voldoende moeten zijn, dat alles "kracht is uit God" die eens weer werkzaam moet worden, maar dat deze "kracht" erg verschillend is in haar werkzaamheid, omdat ze zich ook op heel uiteenlopende afstand van God bevindt. En afstand (verwijdering) is te vereenzelvigen met weerspanningheid.

Er bestaan dus geestelijke substanties, eens door God uitgestraalde kracht, die ondanks de al zeer lange ontwikkelingsgang onder de dwingende wet van "te moeten", de weerstand weinig verkleind hebben, die echter volgens de goddelijke ordening de ontwikkelingsgang voort zetten en zo dus steeds nieuwe uiterlijke vormen betrekken die een langzaam tot werkzaamheid komen toestaan, doch deze werkzaamheid weer beantwoordend aan de weerstand van die geestelijke substanties is. Ze verrichten dus geen duidelijke dienst aan de mensen of andere scheppingswerken, maar zijn toch indirect dienstbaar.

Dit zal u begrijpelijk zijn, wanneer u aan de schadelijke soorten denkt in het dieren en plantenrijk, aan al dat ongedierte of giftige planten, zelfs aan datgene wat u voor nutteloos of schadelijk houdt in de schepping van de natuur. Maar al deze vormen zijn dragers van goddelijke kracht die ook aan de daarin ingesloten geestelijke substanties een geringe mogelijkheid bieden zich te louteren. En tegelijkertijd dienen deze nietige scheppingswerken ook weer voor de instandhouding van andere scheppingen, deels als voeding voor grotere levende wezens, deels als bemesting van de voedingsbodem van de plantenwereld, ofschoon u, mensen zo'n uitwisseling niet zult kunnen waarnemen.

En wederom kunnen ze ook voor de mens zelf en zijn geestelijke ontwikkeling dienstbaar zijn, die ook veel beproevingen vraagt, waarbij de mens zich moet waar maken, hetzij bij proeven van geduld van allerlei soort of ook bij een verstandige houding tegenover alles wat de wil van God heeft doen ontstaan.

Er is niets zonder zin of nut, maar of de mens de zin en het nut van elk werk inziet, is niet doorslaggevend, veeleer moet zijn geloof aan Gods wijsheid, liefde en macht hem ook een zeker respect tegenover al het geschapene inboezemen, daar hij anders twijfelt aan Gods wijsheid, liefde en almacht.

Voor de krachtstroom die eens van God is uitgegaan, voor de uiteengevallen substanties van de oorspronkelijk geschapen geesten is elk materieel omhulsel een grote genade, want ze werden door de liefde Gods vastgepakt en dus in een uiterlijke vorm geplaatst. En of ook verschillende uiterlijke vormen de weerspanning tegenover God verraden, maar dat God deze geestelijke substanties toch heeft vastgepakt om ze langzaam in de wet van "het moeten" omhoog te leiden, dat alleen al moet u, mensen elk scheppingswerk met geestelijke ogen leren bekijken en u moet bedenken dat God waarlijk van veel dingen op de hoogte is die u, mensen nog verborgen zijn en dat u daarom niet voortijdig zult mogen oordelen doordat u kritiek uitoefent op Gods scheppingen, waartoe u waarlijk niet gerechtigd bent.

Want zodra u gelooft dat de schepping het werk van God is, moet u ook elke twijfel tegenover elk scheppingswerk opgeven. En u zult dan ook leren om met liefdevolle ogen datgene te beschouwen, wat u tot nu toe afschuw en afkeer inboezemde, waarmee echter niet gezegd mag zijn, dat u het tegen zijn natuurlijke bestemming in zult moeten ondersteunen. Want zodra het aantoonbaar schade aanricht, zult u er ook tegen op mogen treden en de ontwikkelingsgang ervan beëindigen, want ook dat is Gods wil, dat deze scheppingen geen lange levensduur hebben en dat u als het ware gerechtigd bent hun levensduur te verkorten, opdat de geestelijke substanties zich in steeds nieuwe uiterlijke vormen tot een bepaalde rijpheid opwerken om dan ook tot dienende functies te worden toegelaten, zodra de vroegere weerstand minder wordt, zodra het geestelijke zo ver verzacht is dat het bereidwillig dienstbaar is en dus langzaam opwaarts klimt.

En u, mensen zult moeten weten, dat ook u zelf, dat wil zeggen: uw ziel, zulke substanties bevat die deze bovengenoemde weg moesten afleggen. Want u hebt alles in u wat uw ogen in staat zijn te zien. Maar Gods liefde, wijsheid en almacht weet alles in de juiste ordening te leiden, want Hij streeft maar een doel na, dat Hij ook eens bereiken zal.

Amen

BD.7159

4 juli 1958

Aardse plannen - Gods heilsplan

Nog verkeren brede lagen van de mensheid in een waan, want ze streven veelomvattende wereldlijke verbeteringen na, ze geloven zich krachten ten nutte te kunnen maken die tot nu toe nog niet ontsloten zijn, ze maken voor lange tijden vooruit plannen en willen zogenaamd de mensheid meer lastenverlichting of verbeteringen bezorgen, die echter alle slechts daarop gericht zijn, voor zich een aangenaam aards leven te ontwikkelen, die dus in het geheel geen geestelijke successen zouden zijn.

De mensen laten zich ook niet van zulke gedachten en plannen afbrengen, ze zijn ervan overtuigd, dat elk nieuw mensengeslacht dat na hen komt, zich deze inspanningen ten nutte zal maken, wanneer zij zelf hiervan niet mogen genieten. Ze rekenen op de toekomst als op iets dat vast staat en vermoeden niet hoe snel alles eens ten einde zal zijn.

Doch vanwege de wilsvrijheid van de mensen kan ook hun denken niet onder dwang anders worden geleid. En zo doen zich natuurlijkerwijze tweeërlei opvattingen onder de mensheid voor: de ene bewust van het heden en de andere optimistisch gestemd over de toekomst. De mens wiens geest gewekt is, maakt ver van tevoren geen plannen, want hij besluit dat de tijd gekomen is, waarin alles zich toespitst en het einde elke dag te verwachten is. Maar geestelijk blinde mensen zijn er veel meer en dezen zijn onophoudelijk erop bedacht alle aardse voordelen te benutten en voor zichzelf of hun nakomelingen een verzekerde toekomst te verschaffen. En ieder vervolgt zijn weg, maar alleen de eerste bereikt het doel, terwijl de laatste lange dwaalwegen gaat en tenslotte een slachtoffer zal zijn van zijn verblind denken,

Want al het gebeuren is voorbeschikt in het heilsplan van eeuwigheid. En zo loopt dus ook een aards tijdperk ten einde en begint er een nieuw. En alle plannen die door de mensen worden ontworpen zullen tenietgaan, omdat dat wat de mensen nastreven niet meer voor de nieuwe aarde is toegestaan, omdat het veelmeer de laatste aanleiding is dat deze aarde uiteenvalt en omgevormd wordt, wanneer de tijd vervuld is die u, mensen gesteld werd, om vrij te worden uit de vorm.

Niemand van u, mensen kan zichzelf verzekeren van datgene waar hij vol begeerte naar streeft, zodra het gaat om aardse resultaten of bezit. Maar het bereiken van de geestelijke voltooiing hoeft hem niet onzeker voor te komen, want heeft hij maar eens dit streven in zich dan zal hij ook van de kant van God op elke manier worden ondersteund. En hij hoeft noch een einde van deze aarde, noch de eigen dood te vrezen,

zijn toekomst ligt helder stralend voor hem, maar anders dan de wereldlingen het zich wensen.

Maar ieder ontvangt wat hij begeert, alleen kan en zal het aards materiële, dat de gedachten van de meeste mensen bezighoudt, hen weer in de boeien slaan, zij zullen onder zijn kluisters moeten lijden weer eeuwigheden lang, maar ze hebben zichzelf ook dat lot bezorgd, want ook het verkrijgen van de vrijheid is hun mogelijk geweest, zolang ze nog op de aarde vertoefden. En aan alle mensen worden aanwijzingen en waarschuwingen gestuurd die hen tot bezinning zouden kunnen brengen. Maar zoals de wil van de mens is, zo is ook zijn lot, en de wil van ieder mens is vrij.

Amen

BD.7246

5 januari 1959

Gebruiken en woorden die men zich heeft aangewend

Woorden noch uiterlijke vormen volstaan om uw wezen te veranderen, wanneer niet het hart de woorden het leven geeft of bij uw handelen betrokken is. Er zijn u mensen veel voorschriften gegeven en u tracht steeds alleen deze voorschriften en gestelde eisen na te komen, helemaal zonder er bij na te denken of u er met uw hele hart bij bent, of dat het slechts lege vormen zijn, die u vervult door handelingen, waar tegenover elke eigen instelling ontbreekt. Maar zulke "vervullingen" van eisen zullen u geen zegen opleveren, ze zullen u geen stap verder omhoog brengen. Ze zullen steeds alleen maar nietszeggende handelingen of lege woorden blijven die net zo goed niet uitgevoerd of uitgesproken konden zijn. En u zou u daarom meer rekenschap moeten geven van uw denken, spreken en doen. U zou uzelf moeten gadeslaan en zelfkritiek moeten uitoefenen, opdat uw hele wezen niet tot een vast patroon wordt en uw aardse leven nutteloos blijft. Zoek voor alles de waarheid.

En wat het ook mag zijn, denk erover na en stel u er dan bewust op in. Of u nu spreekt of handelt, het zal dan altijd overeenstemmen met uw meest innerlijke gevoel. Het hart zal erbij betrokken zijn en daardoor zal alles pas levend worden. En dan zult u ook zeker het valse onderkennen dat op u toekomt of dat u wordt voorgelegd. En dan pas zult u bewust positie kiezen, het valse afwijzen, het juiste aannemen en er naar handelen. Maar welk nut hebben woorden of handelingen voor u, die u alleen maar spreekt of uitvoert omdat anderen dat verlangen, zonder dat het u duidelijk is, wat u eigenlijk spreekt of doet. U zult u toch wel kunnen indenken dat God u niet naar datgene kan beoordelen waaraan uw hart niet deelneemt, dat Hij u geen verdienste kan aanrekenen voor iets wat u plichtmatig uitvoert, zonder u bewust te zijn van wat u doet. U kunt door uw opvoeding aan zulke handelingen gewend zijn. U kunt zijn opgevoed om woorden na te zeggen en hoeft daar met geen enkele gedachte bij betrokken te zijn.

Hoe zou God u wel moeten beoordelen, afgaande op zulke woorden of daden? Pas wanneer u zelf daar een standpunt over hebt ingenomen, worden uw spreken en handelen op waarde geschat. Maar u zult u ook voor zulke daden of woorden moeten verantwoorden, omdat u uw levenskracht misbruikte en lichtvaardig de tijd doorbracht die u alleen gegeven is opdat uw ziel rijp zal worden. En zo zal het u duidelijk moeten zijn, dat u alles aan een onderzoek zult moeten onderwerpen wat u van buitenaf wordt verteld. Dat u zich niet slechts clichématig vasthoudt aan de gebruiken uit vroege kindertijd en dus deze mee overneemt naar uw volwassenheid, integendeel, dat u over alles zult moeten nadenken, zodra u daar verstandelijk toe in staat bent, wat echter niet wil zeggen dat uw verstand alleen voldoende is om over waarheid of onwaarheid te beslissen.

Maar u zou eens moeten nadenken over de waarde van datgene wat zich als aanwensel in u heeft vastgezet en zelf nu eerst een standpunt daarover innemen. U moet geen genoegen nemen met lege woorden of dode handelingen, die pas levend worden wanneer het hart erbij betrokken is. Dan pas leeft u uw leven bewust. Dan pas zullen uit een vraag steeds nieuwe vragen voortkomen. Dan pas zal het weten dat u ook mechanisch tot u nam, levend worden, en dan pas kunt u van een vooruitgang spreken, zodra u van goede wil bent.

U zult u zelf het leven moeten bezorgen. Het hart moet overal aan deelhebben en elke vorm of alle dode woorden zult u moeten verafschuwen.

Dan zal uw leven geen mislukking zijn. Dan zult u op het eind succes boeken. U zult helemaal rijp geworden zijn en uw ziel zal winst hebben behaald voor de eeuwigheid.

Amen

BD.7480

17 december 1959

"Dood, waar is je prikkel?"

En uw einde zal zalig zijn wanneer u in Mij sterft, in uw Heiland en Verlosser Jezus Christus, die het u beloofd heeft dat u de dood niet zult smaken als u een levend geloof in Mij hebt. Dan zal Ik u bij Mij nemen in het geestelijke rijk en het uur van uw dood zal slechts een wisseling van verblijfplaats zijn. Uw ziel zal de aarde verruilen voor het geestelijke rijk en onuitsprekelijk gelukzalig zijn, want al het zware valt nu van haar af en ze volgt Mij in vurige liefde en vertrouwen, omdat ze Mij herkend heeft als haar Verlosser die haar op de drempel van het geestelijke rijk opwacht. Waarom vreest u de dood? Ik heb hem de prikkel ontnomen door mijn dood aan het kruis en mijn

opstanding. Ik heb voor u het leven gekocht met mijn bloed en dit leven zult u in bezit nemen en eeuwig niet meer verliezen.

Zolang u op aarde vertoeft, bent u bang voor het uur van de dood. En hoe dat uw medemensen ook mag voorkomen, het geloof in Mij in Jezus Christus geeft u een zalig einde, al mag het voor uw medemensen anders lijken. Want Ik alleen heb de heerschappij, ook over de dood, en Ik weet wie Ik het eeuwige leven kan schenken. En deze hoeft geen vrees meer te hebben voor de dood en zijn verschrikkingen, want Ik stierf voor hem de dood vol van martelingen, opdat hij de mijnen, die Mij navolgen en die dus ware belijders willen zijn en waren van Jezus Christus op aarde, bespaard mag blijven.

Neem mijn woorden serieus en geloof dat Ik Heer ben, ook over de dood, en dat Ik alle verschrikkingen van een mens kan afwenden die de mijne is geworden door zijn geloof en zijn liefde. En of het ook lijkt dat zijn lichaam lijdt, Ik bepaal de graad van pijn en waarlijk, mijn liefde spreekt een woordje mee en geeft de mens niet meer op om te dragen dan waartoe hij in staat is en wat nodig is voor zijn ziel. Daarom kon Ik vol overtuiging zeggen: "Dood, waar is je prikkel, hel waar is je overwinning?" Want Ik was overwinnaar gebleven over hem die de dood in de wereld had gebracht en Ik zal waarlijk de mijnen laten deelhebben aan de overwinning die Ik heb bevochten op de vorst der duisternis. Ik zal diegenen een zalig moment van afscheid schenken, die Mij aanhangen en trouw blijven ook in tijden van strijd en nood, want Ik geef hun ook de kracht om vol te houden en Mij hun trouw te bewijzen. En dat is op aarde de grootste zege: in het vaste geloof Mij aan te hangen tot aan het einde. En dit geloof zal uw liefde u schenken, waaruit alleen een levend geloof voortkomt.

Vrees daarom het uur van de dood niet, u die uw best doet in de liefde te leven, want dat zal voor u slechts het binnengaan in een andere wereld betekenen en u zult de aarde graag verlaten en haar domein graag inruilen voor het rijk van licht en gelukzaligheid. U zult heengaan in vrede en harmonie van de ziel. U zult niet door de duisternis hoeven te gaan, maar in een lichtgewaad mogen binnengaan in het rijk dat het mijne is en u alle heerlijkheid belooft, die u tevoren nooit hebt aanschouwd en beleefd. Want als u Jezus Christus hebt gevonden, zal Hij het zelf zijn die u binnenleidt in Zijn rijk, in het rijk dat niet van deze wereld is.

Amen

BD.7819

7 februari 1961

Wereldse vreugden?

Een geringe mate van eigenliefde is u door Mij toegestaan en daarom zult u ook de vreugden van het leven mogen genieten, voor zover ze het heil van uw ziel niet benadelen. En dit in te zien vereist alleen de Mij toegekeerde wil, het vereist alleen het vaste voornemen te leven volgens mijn wil en uw geestelijk doel te bereiken dat u voor uw leven op aarde is gesteld.

Wordt u door de wil beheerst dat u weer naar Mij terug zou willen keren, dat u niet in strijd zou willen handelen met mijn wil, dan bevindt u zich ook op de weg die weer naar Mij terug leidt. Dan hebt u al in zekere mate uw wilsproef afgelegd. U hebt u innerlijk uitgesproken voor Mij en u zult dan ook uw doel bereiken, omdat Ik u op elke manier ondersteun.

En dan zullen de kleine vreugden die u zich soms aards bereidt, u ook geen schade berokkenen. Want dan weet u precies maat te houden, omdat u de stem van het geweten gehoorzaamt, die u voor elke overdrijving waarschuwt. U zult met een gerust hart blij kunnen zijn met hen die vrolijk zijn. U zult u kunnen verheugen in uw bestaan, wanneer u maar steeds aan uw naaste denkt, dat bij niet droevig is terwijl u vrolijk bent, want dan is hij in nood en dan zult u hem moeten helpen.

Daarom heb Ik u het gebod gegeven uw naaste te beminnen zoals uzelf. En neemt u dit gebod in acht, dan hebt u ook het recht uzelf kleine vreugden te bereiden. En ieder zal ook weten, welke vreugden toelaatbaar zijn wanneer zijn streven al geestelijk is gericht, wanneer hij Mij niet uit zijn gedachten bant, wanneer hij het heil van zijn ziel boven alles stelt. Want dan kan hij zich alleen verblijden over zaken die geen gevaar vormen voor zijn ziel. Dan zal hij fijntjes aanvoelen of en wanneer hij in strijd handelt met mijn wil, omdat hij niet wil dat hij zich bezondigt, zoals hij anderzijds vanuit zichzelf een afkeer zal hebben van wereldse vreugden die zijn ziel schade toebrengen.

Bemin uw naaste als uzelf. In dit gebod ligt dus ook een zekere bevoegdheid tot een zekere mate van eigenliefde besloten. En steeds zult u er op moeten letten dat u deze maat niet overschrijdt. Want het legt u ook verplichtingen op tegenover uw naaste, die u dan dezelfde mate aan liefde ten deel moet laten vallen. Zou u dus niet de geringste eigenliefde meer hebben, dan zou ook de verplichting tegenover uw naaste slechts gering zijn. Doch gezegend hij die de eigenliefde ten gunste van de naaste vermindert. Want hij vervult waarlijk mijn gebod tot mijn vreugde.

Maar de kleine vreugden die u zich zo nu en dan bereidt, mogen nooit voor de naaste een beknotting van uw liefde zijn. En u zult ook te allen tijde bereid moeten zijn ze op te geven, wanneer u daardoor de naaste hulp zult kunnen bieden. En u zult ook steeds inzien wat juist en wat onjuist is, zolang u vanuit een zuiver hart de band met Mij zult willen bewaren. U zult niet tegen mijn wil in handelen en u zult ook tegen verzoeken van allerlei aard beschermd zijn, zolang u tracht alleen mijn wil te vervullen. Want u verweert u dan innerlijk tegen al dergelijke verzoeken en ontvangt ook van Mij de

kracht om weerstand te bieden. Want Ik handel als een echte Vader tegenover u die mijn kinderen zult willen zijn en blijven. En een vader beschermt zijn kind tegen elk gevaar.

Amen

BD.8453

30 maart 1963

Waarom is het noodzakelijk Jezus te erkennen?

Steeds dringender zult u, mensen moeten worden gewezen op de goddelijke Verlosser Jezus Christus, omdat de tijd ten einde loopt die uw ziel is toegekend om vrij te worden uit de vorm.

U zult echter de volledige vrijheid niet kunnen verwerven, wanneer niet eerst de delging van uw oerschuld is geschied, die alleen door de erkenning van Jezus als Verlosser van de wereld verkregen kan worden. Om vrij te worden van een schuld, moet ze worden ingezien als schuld en moet om de vergeving ervan bewust worden gebeden.

En dat zult u mensen alleen bereiken, wanneer u in Jezus als Gods Zoon en aan Zijn verlossingswerk gelooft.

Wanneer u zelf weet dat u de aanleiding van Zijn bittere lijden en sterven was, omdat u eens schuldig werd en eerst van uw schuld bevrijd zult moeten worden, voordat u weer in het rijk van licht en gelukzaligheid zult kunnen binnengaan.

Dat Jezus Zijn weg over de aarde, die eindigde met de dood aan het kruis, waarlijk is gegaan, wordt ook nog door veel mensen bestreden, daar - ter wille van het vrij geloven - er zich daar geen bewijzen voor laten leveren.

Maar steeds weer zullen de mensen ervan in kennis worden gesteld, dat God zelf Zijn Zoon naar de aarde zond, dat een door Hem in het leven geroepen lichtwezen zich aanbood, als mens de weg over de aarde te gaan, om voor de grote schuld van de afval van weleer van veel wezens boete te doen.

Het wordt de mensen ook met redenen omkleed waar de afval in bestond en waarom de genoegdoening moest worden gegeven.

De mensen worden helder en duidelijk in kennis gesteld van wat zich in het allereerste begin afspeelde in het rijk van de geesten, om het de mensen gemakkelijk te maken te geloven aan het verlossingswerk van Jezus. En alle mensen zouden ook dit geloof kunnen verkrijgen wanneer ze zich maar door een leven in liefde gereed zouden maken, opdat de geest uit God in hen zou kunnen werken.

Doch juist daaraan mankeert het de mensen en dus wijzen ze alles af wat hun ook wordt verteld, op enkele mensen na die nu weer van hun kant hun best doen de medemensen te wijzen op Jezus Christus, opdat dezen worden verlost uit hun toestand, waarin ze geraakt zijn juist door de oerschuld, die nog niet tenietgedaan op hen drukt.

En het einde komt naderbij.

Een eindeloos lange tijd van positieve ontwikkeling moest in het leven op aarde als mens ter afsluiting komen, maar dit aardse leven wordt niet meer benut op een zodanige manier, dat de mens zich bewust tot die Ene wendt, die hem vrij kan maken voor alle eeuwigheid.

Een zeer voornamelijk gelegenheid laat hij voorbijgaan, wanneer hij zijn bestaan op aarde leeft zonder Jezus Christus, wanneer hij zich niet in gedachten verbindt met Hem in wie God zelf zich aan alle mensen en alle wezens voorstelbaar heeft gemaakt.

En zijn berouw zal eens heel smartelijk zijn, wanneer hij in het rijk hierna zal beseffen wat hij op aarde verzuimde.

Want hij zal ook daar de weg naar Hem moeten vinden alvorens het licht om hem wordt. En de zondeschuld zal zo lang op hem drukken tot hij Jezus heeft gebeden om vergeving. Doch dan heeft hij niet meer de mogelijkheid uit te groeien tot een "kind" Gods, wat hem op aarde wel mogelijk was.

Het is een volledig nieuwe geestelijke periode waar de ziel in binnengaat, wanneer ze verlost wordt door Hem, die haar oerschuld heeft goedge maakt aan het kruis. Dan is de duisternis van haar afgevallen waarin de ziel verbleef sinds haar afval van God. En het licht dat haar nu bestraalt, maakt haar buitengewoon gelukkig en zij herkent zichzelf nu ook als goddelijk wezen, omdat elke onvolmaaktheid van haar geweken is, zodra ze vrij is van zonde en de gevolgen ervan.

Dat God rechtvaardig moet handelen en dus genoegdoening eist vindt zijn oorzaak in Zijn volmaaktheid en de goddelijke ordeningswet. En zo moet ook de mens in het aardse leven boeten voor alles, wat hem als zonde, als overtreding tegen de goddelijke ordening belast, of dit in het rijk hierna doen.

Doch te boeten voor de grote oerzonde is hem noch op aarde, noch in het rijk hierna mogelijk, omdat deze schuld te groot was en een verzoening vereiste die een mens nooit in staat zou zijn te volbrengen.

Daarom heeft Jezus voor de mensen deze schuld op zich genomen en ze door Zijn dood aan het kruis teniet gedaan.

Maar Hij eist dat de mens ook zelf vrij wil worden van zijn schuld en zich dus bewust onder het kruis plaatst, bewust aan Hem de schuld overdraagt en om vergeving vraagt.

En is hem deze vergeving ten deel gevallen, zodat hij verlost is van deze grote oerschuld, dan heeft hij ook vergeving van alle andere zonden die hij in het leven op aarde heeft begaan. Want de mens Jezus stierf voor alle zonden, die begaan werden en worden in het verleden, het heden en de toekomst.

Hij heeft alle zondesschuld uitgewist, doch om daarvan verlost te worden, moet bewust worden gevraagd, daar anders al het gevallen geestelijke ineens weer in zijn oertoestand zou zijn teruggeplaatst. Maar dan zou er geen voltooiing mogelijk zijn van de wezens tot zogeheten goden, waarvoor de vrije wil vereist is. Wanneer echter een mens de goddelijke Verlosser Jezus Christus bewust erkent als Gods Zoon, in wie God zelf zich belichaamde, dan vertrouwt hij zich ook in alle deemoed aan Hem toe en vraagt Hem om hulp, daar hij alleen uit eigen kracht de tegenstander van God geen weerstand vermag te bieden en Jezus nodig heeft, die deze vijand heeft overwonnen, die Zijn tegenstander de koopprijs heeft betaald voor alle zielen die zich willen laten verlossen.

Het is en blijft een aangelegenheid van de vrije wil, vrij te worden van de grote schuld, van alle zonden die de mens in het vlees heeft begaan.

Maar hij kan volledige vergeving vinden, hij kan vrij worden van elke schuld, omdat Eén die schuld op zich heeft genomen uit liefde en barmhartigheid, omdat Hij onuitsprekelijk heeft geleden en de smartelijkste dood is gestorven om de mensen dat ontzettende lijden te besparen dat zij op zich hadden moeten nemen om een gerechtvaardigde verzoening tot stand te brengen.

U zult van elke schuld vrij kunnen worden, maar het ligt aan uzelf of u die onmetelijke genade aanneemt, of u zich laat verlossen, want daartoe wordt u niet gedwongen. En het verlossingswerk kan ook niet tegen uw wil een uitwerking op u hebben en u volledige vrijheid schenken die u niet begeert.

Daarom zult u er ook steeds alleen maar op gewezen kunnen worden, u tot de goddelijke Verlosser Jezus Christus te wenden.

U zult steeds alleen maar kunnen worden aangespoord, niet aan Hem voorbij te gaan.

Er zal u alleen naar waarheid opheldering kunnen worden verschaft over Jezus en Zijn verlossingswerk. Doch de weg naar het kruis zult u zelf moeten gaan in vrije wil. En u zult er waarlijk geen spijt van hebben, wanneer u diegenen aanhoort die u op uw weg ophouden om u als boden van God opheldering te verschaffen.

Dan is uw gang over de aarde geen nutteloze gang, want dan zult u heel zeker ook het doel bereiken, vrij van zonden binnen te gaan in het rijk van licht en gelukzaligheid.

Amen

* * *